

#### 4. வரவு செலவுத் திட்டம், 1982-83—வாக்கெடுப்பு.

##### அ. கோரிக்கை எண் 21—மீனளம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் பின் கீழ் ரூ. 3,78,83,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மீனவர்களுக்கு இலவசமாக குடியிருப்புகள் கட்டித்தருவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,78,83,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. ந. சிவசுரானம் : தலைவரவர்களே, மீன் வளர்ப்பு திட்டத்தில் (எப்.எப்.டி.ஏ.) தனியார்களுக்கு உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் குளங்களை கொடுக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,78,83,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, கடலில் சென்ற மீனவர்கள் இறந்தால், இறந்தவரின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 நஷ்டஈடு வழங்குவதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,78,83,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, வாலிநோக்கத்தில் மீன் பிடித்துறைமுகம் பெரியதாக விரிவுப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் பிடித்த மீன்களை கொண்டுவரவும், கருவாடுகளை ஏற்றுமதி செய்யவும் பிற மாநிலங்களுக்கு அனுப்ப தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 21—மீனளம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,78,83,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1982 மார்ச் 12]

ஆ. கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,22,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,22,67,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவரவர்களே, திண்டிவனத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கான அரசு பின்தங்கியோர் விடுதிக்கான கட்டிடம் கட்டித் தருவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின் தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,22,67,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஸ்ரீவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, வருமான அடிப்படையில் பிற்பட்டோர் நலனை பாதுகாக்க அரசு முன் வராதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,22,67,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

இ. கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,57,70,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”



[1982 மார்ச் 12]

திரு. ப. சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் உள்ள நுகர் பொருள் வழங்கும் கடைகளில் சீரான முறையில் வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,57,70,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, இராமநாத புரம் மாவட்டம் திருப்பத்தூரில், உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் அரிசி, சீனி, மண்ணெண்ணை சரியாக விற்பனை செய்யாதது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,57,70,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமுர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் அனைத்தையும் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் மூலமாக 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை ஏற்பத்தி அதன் மூலம் விநியோகம் செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,57,70,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை முழுவதும் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் முழுமையாக கொள்முதல் செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,57,70,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

1982 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மீனளம், பின்னங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன், நுகர்பொருள்வழங்கல் ஆகியவை பற்றிய விரிவான குறிப்புக்கள் \* இங்கே அறிக்கையாக தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கருத்துக்களைப் கொடுப்பதன் அடிப்படையிலே இறுதியிலே என்னுடைய கருத்தினை வழங்குகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவரவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கின்ற இந்த 3 மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நான் சேர்ந்திருக்கின்ற திரர்வீட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை வைக்க விழைகிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் 3 மானியக் கோரிக்கைகளை இங்கே வைத்து இருக்கிறார்கள். முதலிலே அவருக்கு என்னுடைய டிமான்ட்ஸை வைக்க நான் விரும்புகிறேன். சென்னைத் துறைமுகத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கும் மீன்பிடித் துறைமுகத்திற்குப் பொது உடமைவாதியும், பகுத்தறிவுவாதியுமான சிந்தனைச் சிற்பி மா. சிங்காரவேலர் அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசினை மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த அரசு விவசாயிகளுக்குப் பல கோடி ரூபாய்களைத் தள்ளுபடி செய்கின்ற அதே நேரத்தில் தங்கள் உயிரையே பணயம் வைத்து இந்த நாட்டிற்குச் சத்துள்ள உணவும், அன்னியச் செலாவணியும் கட்டித் தருகின்ற அந்த மீனவப் பெருங்குடி மக்கள் இதுநாள்வரை பட்டிருக்கின்ற கூட்டுறவுக் கடன்களையும் விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்திருப்பதைப் போல தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று என்னுடைய அடுத்த கோரிக்கையை இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு கோரிக்கை. கடலோரப் பகுதி அற்ற இடங்களில் உட்பகுதியில் உள்ள நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிக்கின்ற உரிமங்களை நம்முடைய இலாக்காக்களிலே தந்தாலும் கூட காட்டிலாக்கா, அறநிலையத்துறை போன்றவற்றுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்ற நீர் நிலைகளில் அவ்வாறு மீன் பிடிக்கின்ற அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. எனவே மீனவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பினைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மீனவர்கள் வருவாய் இன்றி வாடுகிறார்கள். நேச்சுரல் ஃபெய்லியர் என்ற இயற்கையினுடைய மோசமான நிலைமையின் காரணத்தால், இப்போது

\* 1-2-2-111ம் பக்கங்களில் இணைப்புசுளாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.



[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1982 மார்ச் 12]

மீனவர்கள் வருவாய் இன்றி வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மீனவர்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயும், கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயும் தரப்பட்ட அந்த மீன்பிடி படகுகள் இன்று உருப் படாமல் போய்விட்டது. அதனால் அவர்கள் கடனாளியாக ஆகி விட்டார்கள். மீதமுள்ள கடனை அவர்கள் கட்டவில்லை என்ப தற்காக கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுக்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலே 4 படகு கட்டும் தளங்கள் இருக் கின்றன. நான் இது குறித்து பல முறை கோரிக்கை வைத்திருக் கிறேன். என்னிடத்திலே கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தப் படகு கட்டும் தளத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு ஒரு அச்சம் இருக்கின்றது. தங்களை எந்த நேரத்திலேயும் வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிடுவார்கள் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலை தரப்படும் என்ற கருத்தைச் சர்க்கார் வைத்திருந்தாலும் போக்குவரத்துத் துறையிலே அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புக்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிற திட்டம் எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே 1974-75-லே தீட்டப் பட்டது. அதற்காக அப்போதிருந்த சர்க்கார் அதற்கான வரை படங்களை எல்லாம் அளித்ததாக அறிகிறேன்.

ஆனால் இப்போது அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வில்லை. அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுவதுடன், அந்த சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் மீண்டும் பரி சீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10:40)

துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று கோடியே 78 லட்சம் சில்லரை அள விற்கு மீனளத்திற்காக நிதி கோரி கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் போன மானியக் கோரிக்கையில் கூட நாவலர் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் பொன்னுரங்கம் தவறாகக் கணக்குப் போடுகிறார், வேறு டிமாண்ட்ஸ்களுக்கும் சேர்த்து அதிக மான தொகையாக வருகிறது என்று சொன்னார். இப்பொழுது 3 கோடியே 78 லட்சம் சில்லரை ரூபாய் அளவு மீனளத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படியே மற்ற டிமாண்ட்ஸ்களிலும் இருந்து சேர்த்தால் கூட 5 கோடியே சொச்சம்தான் வருகிறது. நான் நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புவது, எந்த

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அடிப்படையாக வைத்து இந்த நிதியைக் கோரியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். மீனவர்கள் என்று பார்க்கிறபோது அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர். அவர்கள் மிக மிக ஏழையாக இருக்கிறார்கள்; பிற்பட்ட வகுப்பினராய் இருக்கிறார்கள், நாட்டிற்குத் தேவையான புரதச் சத்துணவைக் கொடுக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களே அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஏழை மீனவர்களுக்கு அவர்களுடைய சோஷியல் ஸ்டேட்டஸ் அல்லது எக்கனாமிக்ஸ் ஸ்டேட்டஸ் என்ற அடிப்படையில் வைத்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்களா அல்லது மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையில் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் 7 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த 7 லட்சம் என்ற எண்ணிக்கையை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது, தமிழ்நாட்டு மக்கள் தொகையில் கிட்டத்தட்ட 1½ சதவீதம் அல்ல 2 சதவீதம் வருகிறது. அப்படிப்பட்ட மீனவ சமுதாயத்தினருக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்கு அவர்களுடைய தொழில் வளர்ச்சிக்காக நீங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிற இந்த 5 லட்சம் தொகை என்பது எந்த அளவுக்கு போதும் என்பதை தயவுசெய்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஒன்று மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் வைத்துப் பார்த்து ஒதுக்கீடு செய்யுங்கள்; அல்லது ஏதாவது பொசிஷன் எக்கனாமிக்ஸ் ஸ்டேட்டஸ் போன்று ஏதாவது பொசிஷன் அடிப்படையில் வைத்து ஒதுக்கீடு செய்யுங்கள். எதுவும் இல்லாமல், பொத்தாம் பொதுவாக ஒரு தொகையை அப்படியே ஒதுக்கீடு செய்வது சரியல்ல என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனவர்களுக்கு 9,931 வீடுகள் கட்டித்தரப்படும் என்று பாலிஸி நோட்டிலே கூறியிருக்கிறீர்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி கரமான ஒன்று. ஆனால் இது இப்பொழுது மட்டும் அல்ல, சென்ற ஆண்டும் பாலிஸி நோட்டிலே, இப்பொழுது இதிலே சொல்லியிருப்பதைப் போலவே, மீனவர்களுக்கு 9,931 வீடுகள் கட்டப்படும் என்றும், அதன் தொடர் நடவடிக்கைகளுக்காக 1981-82க்கு என்று 100 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பெறுகிறது என்றும் போன ஆண்டிலேயே கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுதே 9,931 வீடுகள்—அதுமட்டும் அல்லாமல் மேற்கொண்டு 100 லட்சம் இதற்கென்று ஒதுக்கீடு. மீண்டும் 9,931 வீடுகள் கட்டப்படும் என்றும், சென்ற ஆண்டு சொன்னதைப் போலவே 1982-83க்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு என்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்படி என்றால் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய 100 லட்சம் ரூபாய் என்ன ஆயிற்று? 9,931 வீடுகள் என்பதை 10,000



[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1982 மார்ச் 12]

வீடுகள் என்று சொல்லியிருந்தாலும், வீடுகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறதே என்று கணக்கை சரி செய்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒன்றும் இல்லை. வீட்டினுடைய எண்ணிக்கையும் உயராமல் அப்படியே இருக்கிறது. ஒதுக்கீடும் சென்ற ஆண்டைப் போலவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால், சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய 100 இலட்சம் ரூபாய் என்ன ஆயிற்று என்பதுதான். நாவலர் அவர்கள் சொல்லலாம் கணக்குகள் இருக்கின்றன; ஆடிட் செய்கிறார்கள், அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் அவர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பதில் சொல்லலாம். அது எல்லாம் எங்களுக்கும் தெரியாதா? தெரிந்துதான் கேட்கிறோம். அதை தயது செய்து நாவலர் அவர்கள் விளக்கம் வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். சென்ற ஆண்டு பாலிசி நோட்டீஸ்.....(குறிக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு இப்பொழுதே விடை கூறிவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஒன்பதாயிரத்து சில்லரை வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டு, ஆறாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு ஒரு வீடு என்ற கணக்கில், ஆதிதிராவிடர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் இந்தப் பணியை ஒப்படைத்தோம்.

அதற்குப் பிறகு ரூ. 6,000க்கு கட்டமுடியாது என்றளவிற்கு அவர்கள் திட்டமிட்டு, ரூ. 9,860 இருந்தால்தான் கட்டமுடியும் என்றளவிற்கு கடிதப் போக்குவரத்து எல்லாம் நடந்த பிறகும் கூட 6000 சில்லரை வீடுகள் கட்டி 3,000 சில்லரை கட்ட வேண்டி இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 100 இலட்சம், இந்த ஆண்டும் 100 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஆறாயிரம் ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் முதலில் ஒதுக்கி இருந்தோம். ஏற்கனவே எந்தெந்த ஊர்களில் வீடுகள் கட்ட திட்டமிட்டு ஒப்புதல் வழங்கியிருக்கிறோமோ அந்த வீடுகளைக் கட்டித்தீர வேண்டும் என்பதற்காக சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் 100 இலட்சம், 100 இலட்சம் என்றளவில் ஒதுக்கி ரூ. 9,860 ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று அந்த வீடுகளை கட்டித் தீர வேண்டும் என்று தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் இப்போது கூடுதலாக வீடுகள் கட்ட முடியவில்லை.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். பாலிசி நோட்டீஸ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கால் பாகம் கட்டி முடித்தாகிவிட்டன என்றும் இன்னும் கால் பாகம்தான் கட்டப்படவேண்டியிருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு கூடுதலாக 200 இலட்சம் ரூபாய் தேவையா என்று கேட்கிறேன். இந்த பிகர்ஸ் இம்பிராப்பர் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அடுத்து, புது துறைமுகங்கள் அமைப்பது பற்றி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பழையாறு என்ற இடத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாலிநோக்கத்திலும் துறைமுகங்கள் அமைக்க பரிசீலிக்கப்படுகிறது, மத்திய அரசுக்கு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது என்று 1977-ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 1978-ஆம் பரிசீலிக்கப்படுகிறது, மத்திய அரசுக்கு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது என்று பாலிஸி நோட்டீஸ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1979-80 ஆம் ஆண்டு பாலிஸி நோட்டீஸ் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், பழையாறையில் 28 இலட்சத்திற்கும், வாலி நோக்கத்தில் 24.045 இலட்சத்திற்கும் அமைக்க மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உங்கள் பாலிஸி நோட்டீஸ் உள்ள வேர்டிங். 1979-80 ல் அனுமதி பெறப் பட்டுள்ளது என்றிருக்கிறது. 1980-81 ல் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பழையாறிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாலிநோக்கத்திலும் அடிப்படை வசதிகள் செய்ய மாநில அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், பழையாறில் 28 இலட்சத்திலும், வாலிநோக்கத்தில் 24 இலட்சத்திலும் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத்தெரிந்த வரையில் இதுவரை ஒரு கல்கூட எடுத்து வைக்கப்படவில்லை. ஒரு பள்ளம் கூட அங்கு தோண்டப்படவில்லையென்றுதான் கேள்விப்படுகிறேன். மத்திய அரசு உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டதா? 78-79-ல் 79-80ல் அனுமதி அளித்துள்ளது என்று சொல்கிறார்கள். பின் ஏன் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை?

(முற்பகல் 10-50)

போன பட்ஜெட்டிலே அறிவிப்பு தந்தீர்கள். 2 இலட்சம் ரூபாய் கில் நெட்டிற்கு கொடுக்கப் போவதாகச் சொன்னீர்கள். அப்படிக் கொடுத்தீர்களா? கில் நெட்டிற்கு 2 இலட்சம் கொடுப்பதாக ஸ்கீம் சொன்னீர்கள். ஆனால், அதைக்கொண்டு வந்தீர்களா? அந்த ஸ்கீமையே காணோம். நான் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன் என்பதற்காக அதை விட்டு விட்டீர்களா? விட்டு விட்டுப் போங்கள், பரவாயில்லை.

அதற்குப் பிறகு, இயற்கையின் சீற்றத்தால், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் உதவி செய்வதாக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். ஆனால், என்ன கொடுக்கப்படுகிறது? பெருமையாக மட்டும் சொல்லுகிறீர்கள். தலா 200 ரூபாய் கொடுப்பதோடு, எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவுகின்ற வகையில் புடவை கொடுக்கிறார்; 5 கிலோ அரிசி கொடுக்கிறார் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் என்ன கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தினத் தந்தியிலே 2-1-82 அன்று



[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1982 மார்ச் 12]

வருவாய்த்துறை அமைச்சர் திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஆறுதல் அளித்திருக்கிறார். இந்த ஆண்டு, ஜனவரி மாதத்திலே கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, செங்கற்பட்டு திருவொற்றியூருக்கு அருகே கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம், அவர்களைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறினார். அப்போது 133 பேர்களுக்கு தலா ரூ. 100ம், மற்றும் வேஷ்டி, சேலைகளையும் அமைச்சர் வழங்கினார்; அப்போது மாவட்ட கலெக்டரும் உடனிருந்தார் என்றிருக்கிறார். ஏன்? தலா ரூ. 100 கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இயற்கையின் சேற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா? அது செயற்கையின் சேற்றமா? இதிலே ரூ. 200 என்பதை ரூ. 100 என்று குறைத்து விட்டார்கள். அது என்ன முறை? இந்தச் சமுதாயத்திலே யாரும் கேட்பாரில்லை என்று, அவர்கள் தலையிலே கை வைக்க வேண்டுமா? ஆகவே, இதுபோன்று முறைகேடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து, மத்திய சர்க்கார் சில துறைகளுக்கு மானியம் வழங்குகின்றது. வெப் வலை நூல்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. அந்த மானியம் வழங்குகின்ற நேரத்தில், இந்த மீனவர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், முறையாகப் பயன் படுத்தப்படாமல் விட்டு விட்டிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஒரு ரிப்போர்டு தந்திருக்கிறார். அதிலே என்ன சொல்லுகிறார் தெரியுமா? '88 இலட்சம் ரூபாயை மத்திய சர்க்கார் டியூடி டாக்ஸ் பிரியாகக் கொடுத்தும் கூட, மாநில சர்க்கார் அதிகாரிகள் முறையாக கவனிக்காத காரணத்தால், அது பெரும் பாரமாக மீனவர்கள் தலையில் விழுந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் 1977-78 ல் '88 இலட்சம் நஷ்டம். ஆனால், இங்கே அதிகாரிகள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள்? இதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டமில்லை. ஏனென்றால், பர்சேஜரிடமிருந்து டாக்ஸ் வசூலித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், ஆடிட்டர் ஜெனரல் விடவில்லை. நான் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். எனவே, இது ஏழை மீனவர்கள் தலையில் விழுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, இராமேஸ்வரத்திலே வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் கட்டியதில்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1977-78 ஆம் ஆண்டு ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்டா? அல்லது 1977-78 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கா?

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : 1977-78ம் ஆண்டு கணக்கு ; 1979-80 ஆண்டு ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்டு : அதிலே இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

1982 மார்ச் 12] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

இராமேஸ்வரத்தில் 104 வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அதிலே 39 வீடுகளில் குடியேற மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால், அந்த வீடுகளில் பூசிய சிமெண்டு கீழே கொட்டி விட்டது. பூட்டிய கதவு, முறுக்கிக் கொண்டது. ஜன்னல்கள் எல்லாம் எங்கோ போய்விட்டது. இப்படி உருப் படாமல் போய் விட்டதால், நாங்கள் குடியேற மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவதாக, மழை பெய்தால், மழைத் தண்ணீர் அவ்வளவும் உள்ளேதான் வருகிறது. அவ்வளவு லோ லையிங் ஏரியா. அதனால், 39 வீடுகளுக்கு குடி போக மாட்டோம் என்கிறார்கள். அந்த குடியேறாத வீடுகளுக்கு என்ஜினியர் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குச் செல்லுகிறார். என்ன சொல்லுகிறார் அவர்? இன்னும் 1.12 இலட்சம் செலவில் அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்கிறார். விநோதமாக இருக்கிறது, புதிதாகக் கட்டிய வீட்டுக்கு, ரிப்பேர் பண்ண வேண்டும் என்பதற்காக ரூ. 1.12 இலட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி ஆடிட்டர் ரிப்போர்ட்டில் உள்ளதைப் படித்து விடுகிறேன்.

In the Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1979-80 (Commercial), it has been stated as follows :

“Of these, 39 houses constructed by the Company (Company means Government Corporation) and allotted in August 1978 were refused to be occupied by the allottees due to water-logging during monsoon as the houses were constructed in a low lying area and due to non-provision of lighting and water supply arrangements, defective plastering and wood work.

The Executive Engineer of the Division after inspection (June 1979) suggested repairs and improvements at an estimated cost of Rs. 1.12 lakhs. Repairs and improvements has yet to be carried out (March 1981).”

இன்னொன்று மார்ச் 1979-லே பார்த்த என்ஜினியர் ரிப்பேர் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். 1981 வரைக்கும் ரிப்பேர் ஆகவில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று நீங்கள் மானியக் கோரிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மீனவர்கள் அரும்பாடுபட்டு அன்னியச் செலவாணியைப் பெற்றுத் தருகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 1977-78 இல் மீனவர்கள் ஏற்றுமதி மூலமாக இந்த மாநிலத்திற்கு சம்பாதித்துக் கொடுத்த தொகை 24 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள் மீனவர்களுக்கு பல் வேறு கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகள் மூலமாக, மற்றும் பல் வேறு வழிகளில் நிதியுதவி செய்தது எவ்வளவு தெரியுமா? என்னிடம் புக்கே இருக்கிறது, ஒரு இலட்சம் ரூபாய், அவர்கள்



[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1982 மார்ச் 12]

24 கோடி அன்னியச் செலவாணியை ஈட்டித் தருகிறார்கள். நீங்கள் 1 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இது முறை தானா? இது சரிதானா? இதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு இலாக்கா இருக்க வேண்டுமா? நான் கேட்கிறேன். இது இவ்வளவு மோசமான பட்ஜெட்டாக, மானியமாக இருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய அதிருப்தியை தெரிவிக்கும் முகத்தான் நான் இந்த மானியத்தைக் கிழித்து எறிகிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீன்வளம், பிற்பட்டோர் நலன், நுகர் பொருள் வழங்கல் ஆகிய மானியங்களின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களை பாராட்டும் வகையிலே இங்கே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மீனவர்களை தன் கண் போலே காத்திட வேண்டுமென்று வகுக்கப்பட்ட இந்த மானியத்தை நான் பாசத் தால் ஒரு முத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

402 மீனவர் கிராமத்தையும், 4 இலட்சம் கடற்கரை மீனவர்களையும், 1½ இலட்சம் உள்ளாட்டு மீனவர்களையும், சுமார் 8 மாவட்டங்களையும் இணைக்கிற 648 மைல் கடற்கரை தூரத்தையும் கொண்ட தமிழ் மாநிலம் இன்றைய தினம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மீன் வளத்தில் இரண்டாவது நிலையில் தான் இருப்பதை முதல் நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு இந்த மானியம் இங்கே தரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அளவிற்கு 648 மைல் கடற்கரை இந்திய துணைக் கண்டத்தில் உள்ள மகாராஷ்டிரத்திற்கும் இல்லை. குஜராத்திற்கும் இல்லை, கேரளத்திற்கும் இல்லை. இங்கேயுள்ள கடற்கரையிலே ஜப்பான்காரர்கள், தைவான்காரர்கள், சீனாக்காரர்கள் போன்றவர்கள் பசிபிக் கடலை தாண்டி அரேபிக் கடலிலும், வங்காளக் கடலிலும், இந்துமகா சமுத்திரத்திலும் மீனை பிடிக்கிற அளவிற்கு வளமான மீன் வளத்தைப் பெற்றிருக்கிற கடற்கரை வளத்தை இந்த அரசு உணர்ந்து இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இந்த உலகில் முதல் இடத்திலே மீன் வளத்தைப் பெற்றிட வேண்டும் என்ற அக்கறை தமிழ் மாநிலம் வழிகாட்டியாக இருக்கிற அளவிற்கு இந்த மானியம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடல்மீன்கள் பிடிப்பதில், இந்த மாநிலத்தில் 70 சதவீதம், நாட்டுப் படகுகள் வைத்திருக்கின்ற சிறு மீனவர்கள் மூலம்தான் பிடிக்கப்படுகின்றது. தனியாருக்குச் சொந்தமான பெரிய விசைப் படகுகளைப் பயன்படுத்தினால் வசதிபடைத்தவர்கள்தான் பலன் பெற முடியும். எனவே, நாட்டுப் படகுகள் பயன்படுத்தும் சிறு மீனவர்களின் மீன்பிடிப்புத் திறனை தொழில் நுட்ப உதவியுடன் அதிகரிக்கச் செய்ய இந்த அரசு திட்டங்கள் தீட்டுவதை நான் பாராட்டித் துடிக்கப்படுகிறேன்.

1982 மார்ச் 12] [திரு. மி. வினசென்ட்]

அதற்கான கண்ணாடிகளைக் கொண்டு வலுவூட்டப்பெற்ற பிளாஸ்டிக் படகுகள் வழங்குவது என்பதும், கட்டுமரங்களிலே வெளிப்புறம் உள்புறம் பொருந்தும் மோட்டார்கள் வழங்குவது என்பதும் நைலான் நூல் வழங்குவது என்பதும் பிடித்த மீன்களை கரை சேர்க்க வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுவது என்பதும் படகுகளை கரைகளிலே நிறுத்திவைக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது என்பதும் மீன்பிடிப்பு வசதிகளைப் பலப்படுத்துவது என்பதும் கடலோரக் கிராமங்களிலே அடிப்படை வசதிகளை உருவாக்கித் தருவது என்பதும் அண்மைக் கடலில் ஆய்வு நடத்துவது என்பதும் வழிகாட்டி விளக்குகளை அமைப்பது என்பதும் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிற இந்த நல்ல அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிடிக்கப்படும் மீன்களை கரை சேர்க்கவும் கலன்களை நிறுத்தி வைக்கவும் திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பது மின்வளம் பெருகுவதற்கு உதவுகின்றவையாகும்.

[முற்பகல் 11-00]

முக்கியமான இடங்களில் மீன்களை கரையிறக்கவும் வசதிகள் பெருகும் அளவுக்கும் செய்து கொடுத்தால் மீனவர்களுடைய ஆற்றலையும் திறனையும் முழுமையாக பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இந்தப் பிரச்சினையை உணர்ந்து அரசு மீன்பிடி துறை முகங்கள், தோணித்துறைகள் ஆகியவற்றை அமைக்கும் திட்டங்களை மத்திய அரசின் உதவியுடன் செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சுமார் 11 கோடி ரூபாய் செலவில் பெரிய மீன்பிடி துறைமுகம் ஒன்றை சென்னையிலே அமைத்துத் தரவும் குமரி மாவட்டத்திலே சின்னமுட்டத்திலே 2.3 கோடி ரூபாய் செலவிலே மீன்பிடி துறைமுகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு அண்மையிலே மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்ததையும் அதற்கான ஆக்கப்பணிகளிலே தமிழக அரசு நிறைவேற்றியிருப்பதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டிலே 3 இலட்சத்து 82 ஆயிரம் டன் மீன்கிடைத்தது, 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே அது 4 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர்வதன் மூலமாக இன்னும் 25 ஆயிரம் டன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்ற நிலையும் 1984-85 இல் அது 5 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து 1 இலட்சத்து 18 ஆயிரம் டன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மின்வளத்தைப் பெருக்குவதில் இந்த அரசு காட்டியுள்ள அக்கறையைக் காட்டுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 4 இலட்சம் கடற்கரையோர மீனவர்களைக் கொண்ட இந்த தமிழகம் 1 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மீனவர்களை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கொண்டிருக்கிறது. அந்த குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட



[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1982 மார்ச் 12]

வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை இந்த அரசு தவறாமல் வழங்கி வருவதால் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அமெரிக்கா, ஜப்பான், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகள் நம்மிடமிருந்து இரால் மீன்களைப் பெறுவதன்மூலமாக அன்னியச் செலவாணியை இந்த நாட்டிற்கு மீனவர்கள் அதிகமாகத் தருகிறார்கள் என்பதை நம் அரசு உணர்ந்து கல் இரால் என்ற மீன் இந்தியாவிலே மகாராட்டிரத்திலும், குஜராத்திலும், தமிழ் மாநிலத்திலே கன்னியாகுமரியிலும்தான் கிடைக்கிறது என்பதை நம் அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்திலே கல் இராவை அதிகமாகப் பிடிப்பதற்கு திட்டத்தை வகுத்திருப்பதற்காகவும் அதற்காக ஆக்கப் பணிகளை மேற்கொண்டிருப்பதற்காகவும் நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போலவே உலகத்திலேயே இந்தியாவிலிருந்துதான் அதிகமாக இரால்மீன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இரால் மீன்களை பிடிக்க உபபங்கழிகள் இருக்கின்ற இடங்களைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும் என்றும் அந்த இடங்களில் இரால் மீன்களை வளர்க்க வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு எண்ணுகிறது. அதற்குத் தேவையான இடம் நாகர்கோவில் பகுதியில் உள்ள கீழ்மணக்குடியையும் மேல் மணக்குடியையும் இணைக்கின்ற அந்த உபபங்கழிகளில் இரால் மீன்களைப் பெருவாரியாக வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குமரி மாவட்டத்திலே ஏ.வி.எம். கால்வாயை சீரமைத்து கொடுத்தால் போக்குவரத்திற்கும் இரால் மீன்கள் வளர்ப்பிற்கும் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்லாயிரம் மீன்கள் பிடிக்கும் குமரி மாவட்ட மீனவர்களுக்கு குளிர்பதன சாதனங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு அந்த வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் கேரள மாநிலத்தில் கொச்சிக்கு எடுத்துச் செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அரசு உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் செய்யும் போது இயற்கையின் சீற்றத்தால் மீனவர்கள் உயிருக்குப் போராடுகிறபோது அவர்களை மீட்க சக்திவாய்ந்த நவீன விசைப்படகுகளை அரசு குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மீன் துறைக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலோரக் கிராமங்கள் தோறும் மருத்துவ மனைகளும் அவர்களுக்குத் தேவை. வீடுகளையும் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் மீன்களைப் பிடிப்பவர்கள் மீனவர்கள்; அந்த மீன்களை விற்பவர்களும் மீனவர்கள். மீனவப் பெண்கள் அந்த மீன்களைத் தலையில் ஏற்றிச் சென்று கிராமம் கிராமமாகவும், சந்தைக்கும் எடுத்துச் சென்று விற்பனை செய்கிறார்கள். அந்தக் கட்டடங்கரைப் பகுதிகளிலிருந்து மீன்களைச் சந்தைக்கு

1982 மார்ச் 12]

[திரு. மி. வினசென்ட்]

எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, குமரீ மாவட்டத்தில் அதற்கான போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

100-க்கு 62 சதவீதம் பொருட்களை இன்றையதினம் கடத்துவது எது என்றால், டிரெயின், கார், பஸ், லாரி, விமானம் போன்ற நவீன வாகனங்கள் என்று இருந்தாலும்கூட, 62 சதவீதம் பொருட்களை இன்றைய தினம் வண்டிகள்தான் கடத்துகின்றன. இதுபோன்றுதான் இன்றையதினம் 70 சதவீதம் மீன்களைக் கட்டுமரத்திலே மீனவர்கள் பிடித்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. எனவே, மீனவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் கட்டுமரங்கள் எளிதில் கிடைக்க அவர்களுக்கு இலவு ஐபிசியா, அஜந்தா, முறுக்கு போன்ற தடிகள் அதிகமாகக் காடுகளிலிருந்துகொண்டுவரப்பட்டு, கடற்கரைப் பகுதி இணைந்த மாவட்டங்களில் அரசு டெப்போக்களைத் திறந்து இந்தக் கட்டுமரங்களுக்கான மரங்களை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவற்றைத் தவணை முறையிலும், மானியமாகவும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்று மைல் தூரம் கட்டுமரக்காரர்கள்தான் மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஒழுங்குமுறை இருந்தாலும்கூட விசைப் படகுக்காரர்கள் ஊடுருவி வந்து விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும், கட்டுமரப் படகுக்காரர்களுக்கும் இடையே வேறுபாடுகளும், சண்டைகளும் வருகின்றன; கலவரங்களும் இன்றைய தினம் சில இடங்களிலே நடந்து வருவதையும் அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன். இதைத் தீர்ப்பதற்காக ஒப்பந்தம் போடுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், கண்காணிப்பாளரும் சேர்ந்து ஒப்பந்தம் போடுகிறார்கள். ஆனால், ஒப்பந்தம் மீறப்படுகிறது. அப்படி மீறிய விசைப்படகுக்காரர்களை தண்டிப்பதற்குச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறதா என்றால் இடமில்லை. அதனால் அவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே இத்தகைய கட்டுமரக்காரர்களுக்குத் தொல்லைதரும் விசைப் படகுக்காரர்களையும், அந்த ஒழுங்கு முறைகளை மீறுகின்றவர்களையும் கண்டிப்பதற்கும், அவர்களது விசைப்படகுகளைப் பறிமுதல் செய்வதற்கும் சட்ட வடிவில் ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். இதைப்பற்றித் தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியிருந்தால் அதனுடைய உரிமையை உடனடியாகப் பெறுவதற்கு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கத்தும் கடலில் கலன் ஓட்டும் மீனவர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களது குடும்பத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கிட வேண்டுமென்று மீனவநண்பர் புரட்சித்தலைவரவர்கள் அறிவித்தார்கள்



[திரு. மி. வினசென்ட்]

[1982 மார்ச் 12]

ஆனால், அந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்குவதில் இன்றைய தினம் அதிகார மட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தாசில்தார் அத்தாட்சியம் அளிக்க வேண்டும். ஆனால், தாசில்தார் எப்படி அத்தாட்சியம் வழங்குவார் என்றால் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும். பிணம் கிடைத்து போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால்தான் தாசில்தார் அத்தாட்சியம் கொடுப்பார். தாசில்தார் அத்தாட்சியம் கொடுக்காவிட்டால் இறந்த மீனவரின் குடும்பத்திற்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், பெரும்பான்மையான மீனவர்கள் கடலில் அடித்துச் செல்லப்படும் நேரத்தில் கடலிலேயே மீன்களுக்கு இரையாகிவிடுகிறார்கள். எனவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ அல்லது ஊரில் உள்ள பெரியவர்களோ அது உண்மை என்று அத்தாட்சியம் அளித்து, இரண்டு சாட்சிகளுடன் கெடுப்பார்களேயானால் அந்தத் தொகையை வழங்குவதற்கு அரசு முன் வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடலா என்ற ஒருவகை மீன் குமரி மாவட்டத்திலே பேச்சிப் பாறை அணையில் இப்பொழுது வளர்க்கப்படுகிறது. அந்த மீன் நான்கு வருடங்களில் மூப்பது கிலோ வரைக்கும் வளர்கிறது. ஆகவே, பேச்சிப்பாறையில் இந்த மீன்களை அதிகமாக வளர்க்க வேண்டும். மேலும், இதை அதிகமாக மாற்றார் பிடித்து விடாமல் இருக்க இயந்திரப் படகுகளை அங்கு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மிர்க்கால் என்ற ஒருவகை மீன் ஐந்து வருடங்கள் வளர்ந்தால் இருபது கிலோ அளவிற்குப் பருமன் அடையும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் நூற்றுக் கணக்கான வற்றாத குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களில், குறிப்பாக பரக்கைக் குளம், புத்தேரிக் குளம் போன்ற வற்றாத குளங்களில் இத்தகைய மீன்களை வளர்ப்பதற்கு அரசுமுன் வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புயலின்பொழுது கட்டு மரங்களும், வலைகளும் சேதமடைகின்ற நேரத்தில் அந்த மீனவர்களுக்கு முழு நஷ்டஈட்டையும் அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புயல் நேரத்திலும், வறட்சி நேரத்திலும் மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்வதில்லை. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் பஞ்சத்தால் அடிபடும் நிலையை இந்த அரசு மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு ப்ரீ ரேஷன் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

தமிழ்நாடு மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு அரிசி வழங்குவதில் மாற்று மனப்பான்மையைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரையில் 6,10,000 டன்னை தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கீடு செய்தது. இந்திய உணவுக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான இரயில்வே வேகன்களைத் தராமல் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி முழுவதையும் இந்திய உணவுக் கழகத்தால் தர முடியவில்லை.

(முற்பகல் 11-10)

1981ஆம் ஆண்டு முழுமைக்கும் 4,07,818 டன்கள் அரிசியே, தந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவைக்கேற்ற அரிசியும் தர வில்லை; ஆண்டுதோறும் தரும் அரிசியின் அளவிலே 1981-82 ஆம் ஆண்டு குறைவாகவே அரிசி வந்திருக்கிறது. அந்த அரிசியையும் எடுத்து வர வேகன்கள் தரவில்லை. தராமலே இருந்து விட்டு அந்த அரிசியை எடுத்துச் செல்ல தமிழக அரசு முன் வர வில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் டென்னிஸ் லோக்சபாவில் கேட்ட கேள்விக்கு மைய அமைச்சர் ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள், மாநில அரசு எடுத்துச் செல்ல முன் வரவில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார். இத்தகைய நிலைமை சரியல்ல என்பதை மைய அரசிடம் மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும்; முறையிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மைய அரசுக்குத் தமிழ் மக்களிடம் பாசம் இருக்குமானால், உணவு நிலைமையிலாவது பாரபட்சம் காட்டாமல் இருக்க வேண்டுமென நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராஜ்ய சபாவில் எங்களுடைய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மோகனரங்கம் அவர்கள் கோதுமைக்கு அதிக விலை கொடுப்பதைப் போல், நெல்லுக்கும் நீங்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும்; அத்தகைய ஆர்வம் உங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், you do not know how to cultivate paddy என்ற அளவுக்கு மைய அமைச்சர் ராவ் பிரேந்திர சிங், இங்குள்ள விவசாயிகளைக் குறிப்பிட்டது நியாயத்தானா என்பதை இன்றையதினம் நம்முடைய இந்திரா காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மனதிலே வைத்து செயல்பட வேண்டுமென்றும் நான் அன்பு வேண்டுகோளாக இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உணவு நிலைமையைச் சீராக்க அரசு எந்த அளவு தனி அக்கறை செலுத்துகிறது என்பதையும் அதில் எந்த அளவு வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதையும் கண்டு நான் இந்த நேரத்தில்,



[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1982 மார்ச் 12]

பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டில், வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது, அவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் வெளிச் சந்தையில் நடுத்தர ரக அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்று ரூபாய் 4.20-ஐ எட்டியது. 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இதே மாதிரி வறட்சி ஏற்பட்ட நிலைமையிலே கூட, அதே ரக அரிசியின் விலை கிலோ ரூபாய் 2.70-ஐத் தாண்டிய தில்லை. வறட்சிக் காலத்தில் அரிசி கிடைக்கவில்லையென்றோ அல்லது வெளிச் சந்தையில் அதிக விலையில் விற்கிறது என்றோ புகார் வராத அளவுக்கு, உணவு நிலைமையைச் சமாளித்ததை இம்மாமன்றம் பாராட்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்றால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு நல்ல திறமையான அரசு என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலனைப் பொறுத்தமட்டில், குமரி மாவட்டத்தில், மீனவர் அத்தனை பேரும் ஒரே ஜாதி, ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும், அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டில் முக்குவர்கள் என்றும், பரதர்கள் என்றும், அரசர்கள் என்றும் லாட்டின் கத்தோலிக்கர்கள் என்றும், லாட்டின் முக்குவர்கள் என்றும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அவர்கள் அத்தனை பேரும், all are belonging to one and same category என்பதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். லாட்டின் கத்தோலிக்கர்கள் முக்குவர்கள் என்று சில வற்றில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், முக்குவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் மட்டுமே அவர்களை பார்வர்ட் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். மற்றவர்கள் உரிமைகள், சலுகைகள், கல்வி போன்றவற்றில் பெறமுடியாமல் மறுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோலத்தான் நாடார் குலத்தில்கூட ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் லாட்டின் கத்தோலிக், ரோமன் கத்தோலிக் என்று பிரிக்கப்படுகிறார்கள். ரோமன் கத்தோலிக் பார்வார்ட் என்றும், லாட்டின் கத்தோலிக் பாக்வார்ட் என்றும் ஒரே குடும்பத்தில், அண்ணன் தம்பிகளில் ஒருவர் முற்பட்டவராகவும் ஒருவர் பிற்படுத்தப்பட்டவராகவும் இருக்கும் முறையைத் தவிர்க்க அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் குமரி மாவட்டத்தில் சவரத் தொழில் செய்யும் இந்து யாதவர்கள் 25 வருடங்களாகத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பல கல்வி வசதிகள்

1982 மார்ச் 12]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

கிடைத்தன. ஆனால், இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகளாக, அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லையென்று சொல்கின்ற அளவுக்கு இன்றையதினம் அவர்களுக்கு அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் வழங்க தாசில்தார் மறுக்கிறார் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இந்தப் புரட்சித் தலைவர் அரசு, ஏழை மீனவர்களுக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டத்தை அளிக்கும் அரசு என்றும், உணவுத் துறையில் அது தன்னிறைவு பெற்றிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், வருங்கால நிலைமையை உணர்ந்து, நல்ல திட்டங்களை அவ்வப்போது செயல்படுத்துகின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, அதற்காக நம்முடைய அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களையும் பாராட்டி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ந. சிவநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான மீனளம், நுகர் பொருள், பின்தங்கியோர் நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் நல இலாகாவை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது என்னுடைய ஆட்சேபணை என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த இலாகா ஒரு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு அமைச்சரிடம்தான் இருக்க வேண்டும். எப்படி ஆதிதிராவிடர் நலன் இலாகா ஒரு ஆதி திராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரிடம் இருக்கிறதோ அதேபோல இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் இலாகா ஒரு பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம்தான் இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மீனளத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று கடற்கரைப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது. இரண்டாவது உள்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யப்படுவது. கடற்கரையை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், குஜராத் கடற்கரைதான் அதிகமான பரப்பைக் கொண்டதாகும் ஆனால் உற்பத்தியில் கேரளா கடற்கரையில்தான் அதிகமான மீன் உற்பத்தி ஆகின்றது. இன்றைக்கு உலகத்திலேயே நமது மெரினா கடற்கரைதான் இரண்டாவதாக இருக்கின்றது. அப்படி இருந்தும் தமிழ்நாட்டிலே மீன் உற்பத்தி அவ்வளவாக அதிகமாக இல்லை. வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றதைப்போல, இந்த மீனளத்திற்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும். ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மீன் துறைக்கு 24 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. பெரிய கொள்கை கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 5.5 விழுக்காடு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.



[திரு. ந. சிவஞானம்]

[1982 மார்ச் 12]

இது மிகக் குறைவானதாகும். சாதாரணமாக இன்றைக்கு பத்து விழுக்காடு இருந்தால்தான் இந்தக் கொள்கை நிச்சயமாக தமிழக மக்களுக்குப் பயன்படும். அவர்களுக்கு மீனை உணவாகத் தர முடியும். மீன் குழம்பு வைத்தால் சாப்பாடு அதிகமாக ஏற்பதைப்போல இந்தத் துறைக்கும் அதிகமான அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரால் மீன் வளர்ப்புத் திட்டம் மிகவும் நல்ல திட்டம். அன்னிய செலாவணி ஈட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம். கடற்கரை ஓரங்களில் படல்களை அமைத்து உவர் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து நல்ல முறையில் நிறைவேற்றினால், தஞ்சை, ராமநாதபுரம், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் நல்ல பெரிய அபிவிருத்தி ஏற்படும். இந்தத் திட்டத்திற்கு 1.13 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசிடம் இருந்து வாங்கி அதற்கான ஒரு முனைப்பான திட்டத்தைசெய்ய இருப்பதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு கூறுகிறது. இது போதாது. அதனுடைய நிலைமை இந்தத் துறைக்கு அதிகமாக செய்ய வேண்டும். மீன் வளர்ப்புத் திட்டங்களைச் செய்யும்போது பல்வேறு சங்கடங்களை அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கடங்களைக் களைந்து அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கடலிலே தன்னுடைய உயிரைப் பணயமாக வைத்து மீனைக் கரையிலே சேர்க்கும் மீனவர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது அரசினுடைய பொறுப்பு. சமீபத்திலே சென்னையிலே மீனவர்கள் ஒரு பேரணி நடத்தி, தங்க களுடைய கோரிக்கையை அரசுக்கு வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலித்து நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் பேசியதைப்போல இந்த சென்னை கடற்கரைக்கு மறைந்த சிங்காரவேலர் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக மீனவர்கள் பகுதிக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த வசதியை செய்து கொடுப்பதோடு, அங்கே அவர்கள் நல்ல தமிழிலே பேசக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் பேசுகின்ற தமிழ் வருங்காலத்திலே வேறு மொழியாக மாறிவிடுமோ என்று ஐயப்பட வேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்த மீனவப் பகுதியிலே தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமித்து, கன்னித் தமிழிலே, நல்ல முறையிலே சொல்லிக் கொடுத்து ஒழுங்கான முறையிலே படிப்பதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ந. சிவஞானம்]

உள்நாட்டிலே இன்றைக்கு மீன் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றது. மீன் வள மேம்பாட்டுக் கழகம் மூலம், மத்திய அரசின் திட்டமாக இருந்தாலும் இது மிக நல்லமுறையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அது தனியார்களுக்குத் தரப்பட்டதாக சொல்லுகிறார்கள். அப்படி தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் நான் அதை எதிர்க்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, மற்றும் ஊராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்படவேண்டுமே தவிர, தனியார்களுக்குக் கொடுத்தால் பல சங்கடங்களை, கஷ்டங்களை இந்த அரசு சந்திக்க வேண்டி இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த எப். எப். டி. ஏ. என்றால் அது ஆளுங்கட்சியினருக்கு மட்டும்தான் சிபாரிசு செய்கின்றது. எப்.எப்.டி.ஏ. ஆக இருந்தாலும் அரசு அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் ஆளும் கட்சி சொல்வதை மட்டும்தான் கேட்கிறார்கள். அதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அந்த உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

பிஷ்ரமென் சொசைடியிலும் இந்த மாதிரி ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே வெளிநபர்களை—மீனவர்களாக இருந்தாலும்—சேர்க்கப்படுவது இல்லை. இதனால் உண்மையான மீனவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்லது ஆளும் கட்சி மேலிடத்தில் இருந்து சொல்லியவர்கள்தான் இதிலே சேர்க்கப்படுவதாக பலர் பல புகார்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதிலே ஆளும் கட்சியின் குறுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறுக்கீடுகள் அதிகமாக இருப்பதால் மீனவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்ய அந்தச் சங்கங்களால் முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜப்பான் நாட்டில் செயற்கைமுறையில் முத்து செய்கிறார்கள். அந்த முத்துச் சிப்பியை எடுத்து, அதிலே இன்ஜெக்ட் செய்து, அதை மீண்டும் ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் வளர விட்டு அந்த முத்தை எடுக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் முனைப்பாக அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, நம் நாட்டிலும் அதிக அளவில் முத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழ் நாட்டில்தான் இயற்கைக் கடற்கரை பகுதி அதிகமாக இருப்பதால், மீன் உற்பத்திக்கு அடிப்படையான வசதிகள் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ந. சிவஞானம்]

[1982 மார்ச் 12]

உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு நல்ல திட்டத்தை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் தான் முதன்முதலில் ஆரம்பித்து, பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் எல்லா நீர்நிலைகளிலும் அணைக்கட்டு கட்டி, அதை விவசாயத்தின் ஒரு அடிப்படையான திட்டம் என்கிற வகையில் செய்யப்பட்டது. 'உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்று பாரதியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் உழவையும் தொழிலையும் ஒன்றாக இணைத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் தான் நல்ல வாய்ப்புகளைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குவிண்டால் ரூ. 115 என்று தான் மத்திய அரசு விலை நிர்ணயித்துள்ளது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் போனஸ், வண்டிச் சத்தம் என்று குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 12 வரை அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, மைய அரசு குறைந்த விலை கொடுத்தாலும், இந்த அரசு போனஸ், வண்டிச் சத்தம் என்கிற வகையில் அதிகப்படியான அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றைக்குப் பெரும் கடனாளிகளாக ஆகியிருக்கிறார்கள். 2½ ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு மட்டும் தான் இயற்கை சேற்றத்தின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டால் கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் விவசாயிகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால், 5 ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாக் கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கெடுபிடி வசூல் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் இப்போதே தயார் நிலையில் இருந்து வருகின்றனர். சட்டசபை முடிந்தவுடன் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே, அதற்கு முன்னாடியே அரசாங்கம் இது குறித்து சிந்தித்து, விவசாயிகளுக்கு உள்ள அந்த இன்னல்களைப் போக்க, அந்தக் கடன்கள் ரத்து செய்வது குறித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளைச் சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாகக்கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொது விநியோக முறை மிகவும் சரிந்தது. கொள்முதல் செய்வதையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்வதும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் அதை நடத்திடவும் மிகவும் நல்ல முறை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவை நெல்லை சிவில்சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ந. சிவஞானம்]

அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் வடகிழக்குப் பருவ மழை பெய்ததன் காரணமாக அறுவடை செய்ய நெல்லை அவர்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. நேரடியாக கொள்முதல் நிலையங்களுக்கும் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. அப்படி மிகுந்த சிரமமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியும், விற்பனை நிலையங்களுக்கு நெல்லைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால், 22 சதவிகிதம் மேல் ஈரப்பசை இருந்தால் எடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அதை 22 சதவிகிதம் என்பதில் இருந்து 25 சதவிகிதம் என்று உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் பயன் அடைவார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லையும் விற்க முடியாமல் இருக்கின்ற பல்வேறு இன்னஸ்கள் களையப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் உற்பத்தி செய்த நெல்லை வைப்பதற்கு இடவசதி இல்லை. ஆகவே, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் திட்டமிட்டு எங்கெங்கே கொள்முதல் செய்த நெல்லை வைப்பதற்கு கொடோன்கள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் கொடோன்கள் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொள்முதல் நிலையங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அரசாங்கம் அங்கேயெல்லாம் கொடோன்கள் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கோதுமை, எண்ணெய், பருப்பு வகைகள் மற்றும் மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களை எல்லாம் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கும்.

சென்ற தேர்தலில் நாம் கூட எல்லா மக்களுக்கும் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் உணவுப் பொருட்களை வழங்குவோம் என்று சொன்னோம். ஆனால் இன்றைக்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை. 1,000 மக்கள் தொகைகொண்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தால் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் விநியோகம் செய்யலாம். இன்றைக்கு அவர்கள் 4, 5 மைல் தூரம் சென்று வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ந. சிவஞானம்]

[1982 மார்ச் 12]

இன்றைக்கு கோதுமை, ரவை, மைதா கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக உருளை மாவு ஆலைகளை ஏற்படுத்தி இந்தப் பொருட்கள் தாராளமாக நியாயவிலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிற்பட்டோர் நல மானியத்திற்காக 9,22,67,000 ரூபாய் வேண்டுமென்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் முன்னாலே சொன்னதைப்போல, இன்றைக்கு 5,000 ரூபாய்க்கு குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குத்தான் கல்வி வசதி, புத்தக வசதி போன்ற வசதிகள் கிடைக்கின்றன. இந்த வரம்பை மாற்றியமைக்க வேண்டும். வருமான வரம்பை ஏறத்தாழ 10,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி ஆகிய எல்லாப் பள்ளிகள் இருக்கின்ற இடங்களிலும் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஆஸ்டல் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் முன்னேற வாய்ப்பு இருக்கும்.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு கல்விக் கூடங்களில் இட ஒதுக்கீடு வேலைவாய்ப்பில் இட ஒதுக்கீடு இப்போது இருக்கிற 50 சதவீதம் என்பதை 60 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டும். அப்போது தான் அவர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதாக இருக்கும்.

நேற்றையதினம் இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் டெபுடிக் கலெக்டர், டெபுடி குப்பிரண்டு, டெபுடி ரெஜிஸ்திரார் ஆகிய கோவாப்ரேடிஸ் சொசைட்டிஸ் போன்ற பதவிகளில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதம், 85 சதவீதம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போல இந்த அரசும் அந்த அளவுக்கு வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா மாவட்டங்களிலும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரை தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்ற தக்க வகையில் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எங்களுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் மேலையூரில் நரிக்குறவர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அதைப்போல குற்றப் பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அங்கே ஒரு பிற்பட்டோர் நல ஆஸ்டல் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ந. சிவஞானம்]

பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு மருத்துவம், பொறியியல் வேளாண்மை போன்ற துறைகளில் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் சமூக நீதியின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த சமூக நீதியை ஏற்படுத்த அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு அடிப்படை உரிமை சரத்து மூலமாக தடங்கல் ஏற்படாத வண்ணம் அரசியல் சட்டம் 15(4), 16(4) பிரிவுகள் விதிவிலக்கு அளித்துள்ளன. அரசியல் சட்டம் 16(4)ல் உள்ள சலுகைகளை பிற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள சமூகத்திற்கு தனியாக ஒதுக்கீடு செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான உணவுத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே 1981-82ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு கடைகள் மூலம் 78,000 டன் அரிசியை பொதுமக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் ஒரு கிலோ அரிசி 1 ரூபாய் 75 காசுக்கும், அதற்கு அடுத்த ரகம் 2 ரூபாய்க்கும், அதைவிட சற்று உயர்ந்த ரகம், பச்சை அரிசி போன்றவைகள் 2 ரூபாய் 15 காசுக்கும் வறட்சி காலத்திலே கூட தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் வழங்கி, வறட்சியை சமாளித்தோம். அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை எங்கும் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக கிராமத்தில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசியை கொடுக்கச் செய்து ஒரு பெரிய அபார காரியத்தைச் செய்தார்கள். அதை பாராட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் 1974 அல்லது 1975ஆம் ஆண்டில் வறட்சி ஏற்பட்ட போது பொதுவாக பொது விநியோகத்தில் குறைகள் ஏற்பட்டு, மக்கள் கியூவில் நின்று அரிசி வாங்கவேண்டியிருந்தது; கியூவில் நின்ற பலர் இறந்திருக்கிறார்கள்.



[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

[1982 மார்ச் 12]

கியூ வரிசையிலே நின்று அரிசி வாங்கி பலர் இறந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு படி அரிசியின் விலை வெளி மார்க்கெட்டிலே 6 ரூபாய் 7 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு விற்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைப்போடு இந்த அரசு விலை ஏற்றம் இல்லாமல் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் அடிப்படையிலே மிகக் குறைந்த விலையிலே அரிசி விற்கப்பட்டது. ஆகவே பொதுமக்கள் நல்ல அனுசூலத்தைப் பெற்றார்கள்.

[முற்பகல் 11-30]

நியாய விலைக் கடைகள் மொத்தம் 17,536 இருக்கின்றன என்று இங்கே குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே 17 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகள் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கும் மேலாக 17,536 கடைகளைக் கொண்டுவந்த இந்த சர்க்காரையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நியாயவிலைக் கடைகளிலே அரிசி, கோதுமை ரவா, மைதா, சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையிலே கொடுக்கப்படுன்றபோது, அப்படி அதிகமாக விநியோகிக்கப்பட்டும் கூட சில இடங்களில் நிர்வாகத்திலே கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளின் நிர்வாகக் குறைபாட்டின் காரணமாக சில தவறுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அதை மேலதிகாரிகள் தயவுசெய்து கண்காணிக்க வேண்டும். கீழ்மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் நுஷ்பிரயோகம் செய்கின்ற காரணத்தால் கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, அந்தக் கீழ்மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்கவேண்டும். வடாற்காடு மாவட்டத்திலே உபரியாக உள்ள நெல், அதிகமான மூட்டைகளை அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் சங்கத்தின் மூலமாக 19,551 மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இடையிலே சில தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் சேர்ந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்ட பில்லைத் தனியாக எடுத்துவிட்டு அதன்மூலம் 13 ஆயிரம் மூட்டைகள்தான் கொள்முதல் செய்ததாகக் காட்டி இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பேசப்படுகிறது. நான் இதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுபோன்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் சிறிய அதிகாரிகள் செய்துவிடுகின்ற காரணத்தால் அரசாங்கத்தின் மீது தவறான கருத்துக்கள் வருவதற்குரிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. ஒரு வருடத்திலே நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாகவும், நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாகவும் மொத்தமாக 1981 ஆம் ஆண்டு 115 கோடி ரூபாய் விற்பனை ஆகி

1982 மார்ச் 12] [திரு. ஏ. எம். தேவராஜன்]

இருக்கின்றது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதன்மூலம் கிடைத்த லாபம் எவ்வளவு என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை ஆகவே இதுகுறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விளக்க வேண்டும். அரிசி விற்பனையில் 1980-81 ஆம் ஆண்டு இழப்பு 2.28 இலட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இப்போது 300 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றபோது இந்த 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே 35 கோடி இழப்பு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது எழுதி இருப்பது சரியான புள்ளிவிவரமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கின்றது. 202 கோடி ரூபாய் விற்பனையில் 2.28 இலட்சம் நஷ்டம் வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால் 300 கோடி ரூபாய் விற்பனையில் 35 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும் என்று சொல்வது மிக அதிகமாகத் தெரிகிறது.

அடுத்து கிராமங்களிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தினை அடிப்படையாக வைத்து 500 பேர்களுக்கு ஒரு நியாய விலை கடை இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கின்ற வகையிலே அந்த நோக்கத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக நெல் வாங்கி இருப்பு வைக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஓரளவுக்குத் தமிழகத்தில் இப்போது இருக்கின்றது. மகாராஷ்டிரா, குஜராத் போன்ற இடங்களிலே மார்க்கெட்டிலே நெல் அதிகமாக இருக்கின்றபோது வாங்கி வைத்து பிறகு விற்கின்றபோது அவர்கள் அரசாங்க விலைக்கு மட்டுமல்லாமல் 5 சதவீதம், 10 சதவீதம் குறைந்த லாபம் வைத்து ஸ்கேர்சிட்டி ஏற்படுகின்றபோது விற்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகளை தமிழக சர்க்காரும் கண்டிப்பாகக் கொண்டுவர வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரசாங்க விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தச் சங்கங்கள் விரும்பினால் அல்லது அதன் உறுப்பினர்கள் விரும்பினால், வெளி மார்க்கெட்டிலே எந்த அளவுக்கு விலைகள் இருக்கிறதோ அதை அடிப்படையாக வைத்து, போதுமான அளவு இருப்புகள் வைத்துக் கொண்டு, தக்க நேரத்திலே, அரசாங்கத்திற்கு ஸ்கேர்சிட்டி ஏற்படும்போது, அவைகள் முன்வந்து உதவும் வகையில், பொதுமக்களுக்கு தக்க சமயத்தில் உணவு இருப்புகளில் கைகொடுக்கும் வகையில் அவைகள் செயல்பட அரசாங்கம் அந்தச் சங்கங்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும், ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதில், அதை குவிண்டாலுக்கு 147 ரூபாயாக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு, மாநில சர்க்கார் அனுமதி கேட்டு இருப்பது



[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்] [1982 மார்ச் 12]

தாக இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே இது மகிழ்ச்சிகரமான ஒன்று. சென்ற ஆண்டு உணவு மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது கூட நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று நான் கூறியிருந்தேன். அதேபோல 147 ரூபாயாவது நெல்லின் விலை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் அரசு முனைந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால் மத்திய அரசை கட்டாயமாக வற்புறுத்தி இதை பெறும் வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நேரில் சென்றாவது அந்த விலையைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்து, நமது விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பார்களேயானால், மருந்து போன்ற பல விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகளுக்கு ஏற்ப, அவர்களுக்கு நெல்லுக்கு நல்லவிலை கிடைக்க ஏதுவாகும். அதற்காக நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நம்முடைய அரசை பாராட்டுவார்கள், வரவேற்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 109 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் மாநில அளவிலே வழங்கப்பட்டுள்ளதாக இதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குடும்ப அட்டைகளுக்கு பாஸ்-புக் வழங்கி, அவைகளை 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கும் வகையில் ஒரு நல்ல பாதுகாப்பான முறையை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் நுகர் பொருள்கள் மக்களுக்கு வழங்கப்படும் நிலையை உண்மையிலேயே மக்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள்.

அடுத்து, 1981-ல் 6 கோடியே 70 இலட்சத்து 955 டன்கள் அரிசியை குடும்பக் கார்டுகளுக்கு கொடுத்துள்ளதாக இதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. கோதுமையைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்கார்தற்போது 4,000 டன்கள் அளவில் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதால் அது மிகவும் குறைவு என்றும் 11 ஆயிரம் டன்கள் அளவிலாவது தேவைப்படுகிறது என்றும், அந்த அளவில் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுள்ளதாகவும் தெரிகிறது. இருந்தாலும் 4,000 டன்கள் என்பதை 6 ஆயிரம் அல்லது 7 ஆயிரம் டன்கள் அளவிலாவது கொடுத்தால், ஓரளவிற்கு நம் மாநிலத்தில் நிலைமைகள் சரியாகும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்கொண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டது. அதை மாற்றி நபர் ஒன்று 425 கிராம் என்ற அளவில் கொடுப்பதாக உள்ளது நல்ல முறைதான் என்றாலும் கூட, அது மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், ஒரு நபருக்கு ஒரு கிலோ வீதம் அளவில் வைத்து, அதே சமயத்தில் மாதம் ஒன்றுக்கு

1982 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

5 இலோவிற்கு மேல் ஒரு குடும்பத்திற்குப் போகாத அளவிற்கு நிலைமையை சரிசெய்தால் எல்லா வகையிலும் சரியாக இருக்கும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள குடும்பங்கள் நம் அரசை வாழ்த்தும்; அவர்களை திருப்தி செய்யும் வகையில் இந்த நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் எப்படிப் பட்டுத் துணிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த 5 சதவீத வரியை குறைத்து நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தை அரசு போக்கியிருக்கிறதோ, அதேபோல, மண்ணெண்ணெய்க்கும் 8 சதவீத வரியிலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைத்து தள்ளுபடி செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதேநேரத்தில் நான் இன்னொன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் அடுத்த ஆண்டில் வேறு எந்தப் பொருள்களுக்காவது வரியைக் கூட்டி வைத்து சரி செய்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால் தயவுசெய்து மண்ணெண்ணெய்க்கு, ம-நில சர்க்கார் போட்டிருக்கிற அந்த 4 சதவீத வரியைக்கூட வேண்டாம் என்று தள்ளுபடி செய்யுவிடுங்கள். அப்படிச் செய்வீர்களேயானால், ஏழை எளிய மக்கள் பாராட்டுவார்கள். அவர்களுடைய பாராட்டுதலுக்கு நம் சர்க்கார் ஆளாகும் என்பதையும் கூறி, அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் இதனைமேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரைஸ் மில்களைப் பொறுத்தவரையில் 16,476 மில்கள் மொத்தமாகத் தமிழகத்தில் இருப்பதாகவும், அதிலே 13,000 மில்கள் கூலி அரசை மில்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில் மலை வாழ்மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலும், மலைப்பகுதிகளிலும் உள்ள முன்பே உரிமம் பெற்ற கூலி அரசை மில்களுக்கு மட்டும், குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் அதாவது 1982-83 ஆம் ஆண்டு வரைக்குள், நவீனமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்ட திட்டத்திலிருந்து, மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று விலக்கு வாங்கிக் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். கிராமங்களில் கூலி அரசை மில்களை நவீனப்படுத்தும் முறையில் இருந்து விலக்களித்தால் நல்லது.

[முற்பகல் 11-40]

அதேபோல் நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம், இன்று அறுவடை நேரத்தில் கொள்முதல் செய்யும்போது தஞ்சையில் 25 சதவீதம் ஈரப்பதம் இருந்தால்கூட நெல் வாங்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நவரை வர இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் 18 சதவீதம் ஈரப்பதம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே நல்ல தரமான நெல் கிடைக்கிறது எனவே, அங்கேயிருந்து 20 சதவீதம் ஈரப்பதம் உள்ள நெல்லையாவது வாங்க முன்வரவேண்டும் என்று நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு உத்தரவிடவேண்டும்.



[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்] [1982 மார்ச் 12]

லெவி வாங்கும்போது செக் கொடுக்கப்படுகிறது. 18 சதவீதம் லெவி கொடுக்கும்போதே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதையும் கொடுத்து விட்டு அவர்களுக்குச் செக்கர்க்குக் கொடுக்கும் போது, அதை வாங்க திருவண்ணாமலையிலிருந்து, வந்தவாசியிலிருந்து; செய்யாற்றிலிருந்து, ஆற்காட்டிலிருந்து, திருப்பத்தூரிலிருந்து வேலூருக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. வேலூருக்கு வந்து ரீஜினல் மானேஜரிடமிருந்து வாங்கும்போது செக் மாற்ற குறைந்தது பத்து நாட்கள் ஆகின்றன. அதுவரை வியாபாரிகள் காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் வியாபாரிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, நெல் விளையும் ஒவ்வொரு சென்டரிலும் அங்கேயே செக் வழங்க தாற்காலிகமாக ஒரு அலுவலகத்தை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் லெவி கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் வியாபாரிகளுக்கு வரும்.

கோடவுன்ஸ் பொறுத்தவரையில் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆண்டுக்காண்டு கோடவுன்ஸ் வாடகைக்காக அதிகப்படியாக செலவு செய்து வருகிறது. அதிகமாக அதிகமாக வைக்க வைக்க கோடவுன்ஸ் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்த வகையில் அதிகமான அளவில் கோடவுன்ஸ் வசதி இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கோடவுன்ஸ் கட்ட முன் வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. ஆகவே, அதை விசைவில் அமலுக்குக் கொண்டு வந்து கோடவுன்களுக்குக் அதிகப்படியான கட்டடங்களைக் கட்டித்தர ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு 100 கோடி ரூபாய் அளவில் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு வழங்கும் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு நிறைய அரிசி தேவைப்படும். அந்த அளவிற்கு கையிருப்பை வைத்துக்கொண்டு கட்டுப்பாடு இன்றி அரிசி வழங்க முன்வர வேண்டும்.

நவீன அரிசி ஆலையை நமக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 200 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பல வசதிகளோடு கூடிய ஒரு நவீன அரிசி ஆலை அமைக்க வேண்டும் என்று இதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவிற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவரும்போது அது தஞ்சையில் வரவேண்டுமா, அல்லது வட ஆற்காட்டு மாவட்டத்தில் வரவேண்டுமா என்ற கேள்வி வருகிறது. தஞ்சை, வட ஆற்காடு மாவட்டங்கள்தான் தன்னிறைவு மாவட்டங்கள். தொழில்களைப் பொறுத்து பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிற வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் அந்த நவீன அரிசி ஆலையை அமைக்க வேண்டும் என்றும், அதற்குப் பாரதியின் பெயரை இட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழக நிர்வாகத்தில் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும், நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இருந்தாலும் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் உணவுப் பொருள் வழங்கும் முறையில் ஈடுபட்டுள்ள இந்தக் கழகத்தை போற்றி, பாராட்டி விடை பறுக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹீது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மீனளம், பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன், நுகர்பொருள் வழங்கல் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு இந்தியன் யூனியன் முஸ்லீம்கள் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று பிற்பட்டோர் நலத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் பிற்பட்ட சமுதாயம், பின்தங்கிய சமுதாயம் இவற்றிற்கு அரசு செய்கிற சாதனைகளைப் பற்றியெல்லாம், அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்குரிய வழிவகைகளை எல்லாம் பற்றி இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பின்தங்கிய வகுப்பினராக உள்ள மைனாரிட்டி சமுதாயங்களாகிய முஸ்லீம்கள், கிருத்தவர்கள் இவர்களுக்கு என்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன, இதுவரை அவர்கள் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கு என்ன உதவிகள் அளிக்கப்பட்டன என்பது பற்றிய குறிப்புகள் அதிலே இல்லை.

மொத்தத்திலே பிற்பட்டோர் சமூக நலன் என்றிருக்கிறதே தவிர, ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டு, பின்தங்கிய சமுதாயத்தின் நலனுக்கு, வளர்ச்சிக்கு என்று எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நல்லெண்ணம் இருந்தாலும், அதிலே எந்த அளவுக்கு மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகிறது, பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியாமல் இருக்கின்றது. அதேபோல், இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில், சிறுபான்மை சமுதாயத்தினருக்கு அரசுத்துறைகளில் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக என்று 50 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 50 சதவீதத்தில் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினருக்கு எத்தனை விழுக்காடு அளவு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை நீங்கள் சொல்ல முடியுமா? நாங்கள் கருதுகிறோம், மைனாரிட்டி சமுதாயமான முஸ்லீம்களுக்கும், கிறித்துவர்களுக்கும் ஒரு விழுக்காடு கூட எல்லாத் துறைகளிலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று இது எங்கள் குற்றச்சாட்டு. அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற புள்ளிவிவரத்தைத் தர முடியுமா? என்று நான் இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பின்தங்கியோர் நலனுக்கு என்று நிதி ஒதுக்கி விட்டு, பின்தங்கிய மைனாரிட்டி வகுப்பினருக்கு இருக்கக் கூடிய உரிமைகளை எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், கல்வித் துறை, காவல் துறை, பேருந்துக் கழகங்கள், கூட்டுறவு மில்கள்



[திரு. ஏ. சாகுல் அமீது]

[1982 மார்ச் 12]

போன்றவைகளிலும் மற்றும், கிட்டத்தட்ட 150 அரசு துறைகள் இருக்கின்றன. அத்தனைத் துறைகளிலும் சிறுபான்மையோருக்கு பிரதிநிதித்துவம் எந்த அளவுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது, அது உண்மையிலேயே மெத்த வருத்தத்தைத் தருகிறது. அதே போல், மைனாரிட்டி வகுப்பினருக்கு பதவி உயர்வுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் மருத்துவத் துறை, பொறியியல் துறை, வேளாண்மைத் துறை போன்ற கல்லூரிகளில் சிறுபான்மையோருக்கு எத்தனை சதவிகிதம் இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே, சிறுபான்மையோருக்கு, முஸ்லீம் களுக்கும், கிறித்துவர்களுக்கும் மருத்துவத் துறை, பொறியியல் துறை, வேளாண்மைத் துறை ஆகியவைகளில் அதிகமான இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்தார்கள். அடுத்தவந்த கலைஞர் ஆட்சியிலே, அந்த விகிதாச்சாரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே மைனாரிட்டிகளுக்கு இந்த மருத்துவத் துறை, பொறியியல் துறை, வேளாண்மைத் துறை ஆகிய கல்லூரிகளிலே இதுவரைக்கும் ஒதுக்கியுள்ள இடங்களைக் கணக்குப் பார்த்தால் 2 சதவிகிதம் கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல அரசுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே எல்லாம், இந்த சிறுபான்மையினருக்கு உதவி மறுக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக; டிபுடி கலைக்டர், ஐ.பி.எஸ். போன்றவைகளில் இந்த விகிதாச்சாரம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விகிதாச்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 10 சதவிகிதம் வாழ்கின்ற இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினருக்கு, நீங்கள் 10 சதவிகிதம் ஒதுக்கிக் கொடுக்க சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்டையிலே உள்ள கேரளாவிலே, சிறுபான்மையோருக்கு உதவ வேண்டும் என்பதற்காக, எல்லா தரப்பினருக்கும் 10 சதவிகிதம் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையில் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டி வகுப்பினருக்கு உரிய உரிமைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே, கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், மைனாரிட்டி ரைட் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டம் ஆர்டிகிள் 30ல். 1-வது பிளவில் அதற்கான உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

The Tamil Nadu schools Recognition and Payment of Grant Rules 1977, G. O. Ms. No. 2080. 1977-ல் இது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஜி.ஓ.வி-லே மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினராகிய முஸ்லீம்களுக்கும், கிறித்துவர்களுக்கும் கல்வி நிலையங்கள் நடத்துவதற்கு பூரண அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அனுமதி அளிக்கப்பட்ட கல்வி நிலையங்களுக்கு கிராண்டுகள் வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இந்த கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் ஏறக்குறைய 30, 35 மனுக்கள் பள்ளிகள் நடத்துவதற்கான அனுமதி கேட்டும், இன்னும் அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. மைனாரிட்டி வகுப்பினர், கோர்ட்டுக்குச் சென்று, ஹைகோர்ட்டில் அவர்களுடைய உரிமையை வலியுறுத்தி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு, அந்த தீர்ப்புகூட இன்னும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. கிறித்துவர்கள், முஸ்லீம்கள் ஆகியோரின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால், இந்த உரிமைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு கல்வி நிலையங்கள் நடத்த வேண்டுமென்று அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மனுக்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வக் போர்டு இருக்கிறது. ஆனால், இந்த வக் போர்டு இன்றைக்கு செயலற்ற தன்மையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு வக் போர்டில், இஸ்லாமிய அறக்கட்டளைகள் சம்பந்தமான எல்லாப் பணிகளும் முடக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-50)

கடந்த ஆண்டிலே தேர்தல் சமயத்திலே வாக்குறுதி அளித்தார்கள். முஸ்லீம்களுடைய உலாமாக்களுக்கு பெண் இமாம்கள்—மோதினார் ஆகியோருக்கு ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த வகையிலே ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டது, பென்ஷன் அண்ட் கிராண்ட் ஆப் பென்ஷன் உலாமாஸ், ஜி.ஓ. எம்.எஸ். எண் 684, நாள் 19—6—1981. இந்த ஜி.ஓ. வன்படி அந்த உலாமாக்களுக்கு மாதம் 250 ரூபாய் ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படுமென்று கூறப்பட்டது. அந்த ஜி.ஓ.-படி ஒரு நிதி கமிட்டி போட வேண்டும். இந்த நிதி கமிட்டி மூலம்தான் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்று சட்டம். இதுவரையில் அந்த சட்டம் அமைக்கப்படவில்லை. 7 ஆய்ரம், 8 ஆயிரம் மனுக்கள் தமிழகத்திலே இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஆகவே புறக்கணிக்கிற நிலையிலே இல்லாமல், அவர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்குவதற்கு அந்த கமிட்டியை அமைத்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இஸ்லாமியச் சமுதாயம் இந்து சமுதாயம் இணைந்து வாழ்கிறார்கள். உதாரணமாக மாமா, மச்சான் என்ற முறையிலும் சாச்சா என்ற முறையிலும்



[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1982 மார்ச் 1]

உறவுகள் கூறி அழைக்கிறோம். இன்றைக்கு விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தமிழகத்திலேபரவலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இரு சமுதாயத்தின் மீது வன்முறையைத் தூண்டுகிற அளவிற்கு வால் போஸ்ட்டர்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு, கூட்டங்கள் எல்லாம் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த அரசு ஏன் பாராமுகமாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இந்த நாட்டினுடைய குடிமகனாக கிறுத்துவ, முஸ்லீம் சமுதாயத்திலே இருக்கிறவர்கள் அதிக சிநேகபாவத்தோடு வாழ்கிறோம். ஆனால் சில சக்திகள் ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற இந்து முண்ணணி போன்ற, இந்து பரிஷத் போன்ற இயக்கங்கள் இன்றைக்கு இஸ்லாமியர் கடைகளிலே சாமான் வாங்க வேண்டாமென்று பகிஷ்கரிக்கிறார்கள். வன்முறையை தூண்டுகிற அளவிற்கு அவர்களுடைய பேச்சும், நடவடிக்கையும் இருக்கிறது. எங்களைப் பார்த்து துரோகி என்று கூட போஸ்டர்கள் அடித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த நாட்டிற்கு என்ன துரோகத்தைச் செய்து விட்டோம். இந்த நாட்டினுடைய நிலத்திலே பிறந்து, இந்தியாவை எங்களுடைய தாய் நாடாகக் கொண்டு இந்த மண் செழிப்பிற்கு நாங்கள் இருக்கிறோமே தவிர இந்த நாட்டிற்காக எந்த ஒரு துரோகத்தையும் இஸ்லாமியர் சமுதாயமும் கிறித்துவர் சமுதாயமும் நினைத்ததில்லை. சிந்திக்கவும் சிந்திக்காது. ஒரு சௌஜன்யத்தைக் குறைக்கிற முயற்சிக்கு இந்த அரசு நிச்சயமாக ஆதரவு அளிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற இயக்கங்கள் பள்ளிவாசல்கள்—துர்க்கா முன்பு மறியல் செய்யப்போகிறோம் என்று பத்திரிகைகளிலே கூட செய்திகள் வருகின்றன. கிரிமினல் சட்டம் இருக்கிறது., மற்ற சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. அந்த சட்டதிட்டங்களின் படி வன்முறையைத் தூண்டும் இம்மாதிரியான இயக்கங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஆர்.எஸ்.எஸ்.இயக்கத்திற்கு துணை போகிற எண்ணத்தை கைவிட வேண்டும். மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மைனாரிட்டிகளுக்கு உரிய உரிமைகளை முறையாக வழங்க முன்வரவேண்டும். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசி இருக்கிறேன். எங்களுடைய தொழுகை நடக்கும் இடங்கள் அடக்கத் தலங்கள் பல்வேறு இடங்களில் தாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை முன்னவர் அவர்கள் இதிலே கவனம் வைத்து இம்மாதிரி நிலை தமிழகத்திலே வராத அளவிற்கு சமூகமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அரசு மானியம் வாங்குகிற பள்ளிக்கூடங்களில் R.S.S. ஷஹாக்கல்—சில பயிற்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இம்மாதிரி பயிற்சிகள் நடத்தப்படக்கூடாது என்று மத்திய அரசிடமிருந்து கூட மாநில அரசுக்கு தாக்கீதுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசு இதுவரையில் அமல்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து அந்த அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

அடுத்து, மீனவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும் அவர்கள் கடலோடிகள். அதன் மூலம் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கோரிக்கைகளை இந்த அரசுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று, அவர்களுடைய கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் விரும்பத்தகாத மண்டைக்காடு சம்பவங்கள் எல்லாம் இனியாவது நடக்காமல் இருக்கின்ற முறையில் அரசு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரும் பர்ன்மை வாக்குகளால் சிறுபான்மையோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் உரிமைகளை அடக்கும் ஆயுதமாக ஜனநாயகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஜனநாயகம் ஜனநாயகமாக இருக்க வேண்டும். நம் நாட்டிலே எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறுகின்ற சமவாய்ப்பு உண்டு என்று பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்கை இந்த அரசு காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று சொல்வார்கள். உழக்கு என்றால் உழக்கு நெல் கூட மிஞ்சாது என்பதுதான். உழக்குகூட மிஞ்சாது என்பது பழமொழி, அது இப்போது பழம் பொய்யாகி விட்டது. நியாயமான விலை கிடைத்தாலே உழக்கு மிஞ்சாது. நியாயமான விலை என்பது இப்போது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. உணவு அளிக் கக்கூடிய மானியம், அடுத்து கடலிலே மீன்பிடிக்கப் போகிற மீனவர்கள் நிலை. கடலிலே செல்லுகின்ற மீனவர்கள் பாடுகின்ற ஒரு பாட்டு இருக்கிறது.

உயிரைத் துச்சமென மதித்து, அச்சம் சிறிதுமின்றி  
அலைகடலிலே வலைவிரித்துத் திரும்பினாலும்  
மச்சம் பிடிப்பவனுக்கு மிச்சமில்லை, மிச்சமில்லை,  
மிச்சமில்லை.

என்ற ஒரு பாட்டு இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இப்படி இரண்டு துறைகளும் போனபிறகு பாக்கி என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தால் பிற்பட்டோர் நலன் என்பது பின்னாலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டையும் பிற்பட்டோர் நலனிலே ஏன் சேர்க்கக்கூடாது என்பதை நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நான் மார்க்ஸீஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.



[திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1982 மார்ச் 12]

முதலிலே கடற்கரைச் சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று—இன்னும் சொல்லப் போனால் காசியிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை மாத்திரமல்ல கடற்கரையோரமாக இருக்கின்ற சாலைகளை நல்ல முறையிலே பராமரிப்பதன் மூலம் அவைகளை விரிவு படுத்துவதன் மூலம் அவைகளைப் போடுவதன் மூலமாக மக்கள் நகரங்களுக்குப் போவது மாத்திரமல்ல, அதன் காரணமாக கடற்கரைகளிலே வாழுகின்ற மீனவர்கள் நலன்களும் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை அரசு கொள்கை ரீதியாக ஏற்று அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட கடற்கரை சாலை கடற்கரைசாலையாகப் போகவில்லை. அவரவர்கள் விரும்பிய சாலையாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மீன் கிடைப்பதில்லை. சகுந்தலை என்ற பட்டத்திலே துரைராஜ் ஒரு பாட்டுப் பாடுவார் தூண்டிலைப் பிடித்திழுத்தால் பாசிதான் தொங்கிக்கொண்டு வருகிறது. மீன் கிடைக்க வில்லை. அதை மீறிக் கிடைத்தால் கூட அந்த மீனை நல்ல முறையிலே விற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் போதுமானதாக இல்லை. அவை பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன. ரோடு வசதிகள் இல்லாததால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிடிக்கப்பட்ட மீன்களை காலாகாலத்தில் கொண்டு போய் நல்ல மார்க்கெட்டிலே விற்கக்கூடிய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கடற்கரை சாலைகள் இருந்தாலாவது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும், அதுவும் இல்லை. ஆகவே கடற்கரை சாலைகளுக்கு ஒரு முன்னுரிமை கொடுத்து எங்கெங்கே இல்லையோ அங்கே போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து இராலைப் பற்றி இங்கே பல முறை பேசியிருக்கிறோம். அன்னியச் செலவாணியை ஈட்டித்தருகிற இரால் மீன் இன்னும் சொல்லப் போனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வின்சென்ட் அவர்களே கூடச் சொன்னார்கள். அது யதார்த்தம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள், அவைகளைப் பிடிப்பதற்கு விசேஷ ஏற்பாடுகளைச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் போதாது, இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கி இரால் மீன்களை அதிகமாக பிடிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தி அவற்றை முறையாக விற்க குளிர் சாதனங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற மீன்களைப் போலல்ல மீன்கள் கொஞ்ச நாட்கள் கழித்தால் கூட கருவாடு ஆகிவிடும், ஆனால் இந்த இரால் அப்படி மாற முடியாது. ஆகவே விசேஷமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால்தான் அன்னியச் செலவாணி கிடைக்கும். அந்த அன்னியச் செலவாணியைக் காட்டி, மத்திய அரசாங்கத்திடம் கொஞ்சம் அதிக அளவு நிதி பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒழுங்காகக் கேட்டாலே கொடுக்க மாட்டேன் என்று ஏமாற்றுகிற

1982 மார்ச் 12] (திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்)

நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே வருகிறேன். இப்போது அதற்குள் போகவில்லை. ஆகவே, இந்த இரால் மீன்களை நல்ல முறையிலே ஏற்றுமதி செய்து நிதியைப் பெறலாம் இந்த ஏற்றுமதி பூராவும் தனியார்களிடம் போய் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. முழுவதும் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், 'கடல் மீன்' என்ற சினிமாவிலே எப்படி ஏமாற்றி விற்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிறிதுசொல்கிறார்கள். அதைப்போல் மீன்பிடிக்கிற தொழிலாளிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இடைத்தரகர்கள் பயன் அடைகிறார்களே தவிர, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து நிதி ஒதுக்குகிறார்கள். அந்த நிதி கூட அங்கே போய் சேருகிறதா என்றால், அங்கே போய் சேருவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக என்ன நடக்கிறது என்றால், அவர்கள் பெயரை சொல்லி படகுகள் வாங்கப்படுகின்றன. ஆனால் படகுகள் பூராயாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன? ஏகபோக முதலாளிகளிடம் இருக்கிறது. தொழிலாளியாக இவர்களெல்லாம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒழுங்கான கூலியும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட சில நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் கட்ட வேண்டிய பணத்தில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவதால் பயந்து போய் ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த மீனவர்களைப் பாதுகாப்பதிலே மீனவ நண்பனாக நடித்த முதல்வர் ஆட்சியிலே, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யார் உண்மையாகச் சென்று கடலிலே மீன் பிடிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு, நம்முடைய மானியம், இன்னும் சொல்லப் போனால் உயர்ந்தபட்சம் 75 சதவீத மானியம் கொடுத்து, அவர்களைப் படகுகளிலோ அல்லது கட்டு மரங்களிலோ மீன் பிடிக்கச் சொல்லி, கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கடனைத் திரும்ப வாங்கும் முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தாலும் கூட சில சமயங்களிலே வருஷம் பூராவும் அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைக்காது. அப்படி வருமானம் கிடைக்க ஏதாவது தடங்கல் ஏற்பட்டால்—விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று மிரட்டுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அது ஒரு புக்கத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மீறிக் கொடுத்தால் உடனே பிளாக் லிஸ்ட் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுத்து, முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவுக்கும் வேலை கொடுக்க உத்தரவாதம் தரவேண்டும். வேலை இல்லாத காலங்களில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்து விசேஷ சிரத்தையுடன் கவனிக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.



[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1982 மார்ச் 12]

நைலான் நூல் வகைகளைப் பொறுத்த மட்டில் மானியத் துலே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கட்டுமரங்களுக்கான பரத்தைப்பொறுத்தவரை மாண்புமிகு வனஇலாகா அமைச்சருக்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் அந்தக் கட்டுமரத்திற்கெல்லாம் மதகிரி வேம்புகளை வெட்டிக் கொண்டு வருவது உண்டு. இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட மரங்களையெல்லாம் வெட்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டவுடனே (குறுக்கீடு) கொடுத்து விட்டால் பரவாயில்லை. அந்த மாதிரி முறையிலே அவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும். எவ்வளவோ மானியம் கொடுக்கிறோம். அதே போல், இதிலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னால், இந்த மீனளத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் விசேஷமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். மீண்டும் சகுந்தலைப் படத்தைத்தான் நினைவூட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே என். எஸ். கிருஷ்ணன் பாடுகிறார். 'கடல்மேலேபோனானே, காணாமல் போனானே' என்று. காணாமல் போனவனைத் தேட என்ன நிலைமை? ஹெலிகாப்டர் எல்லாம் கொடுத்து உதவுகிறோம். ஆனால் என்ன விவகாரம் என்றால், காற்றின் போக்கிலே எப்படி அடித்துச் செல்லப்பட்டிருப்பான் என்பதை கண்டுபிடிக்கிற அளவுக்கு அந்த அடிப்படையைத் தெரிந்த மீனவர் யாரையாவது அழைத்துச் சென்று அந்தப் பக்கத்திலே தேடினால் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஆகவே, அந்த முறையிலே உதவியோடு நீங்கள் கண்டுபிடித்திட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மீனளத் துறையில் உயர்ந்த அதிகாரிகள் கூடுமான வரைக்கும் அந்தப் பகுதியிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும். அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்து, கொண்டு வர முயற்சி செய்யவேண்டும். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சமீபத்தில் பம்பாய் கடற்கரையிலே சில விசயங்களைப் பார்க்க ஒரு தூதுகோஷ்டி போயிற்று என்று நினைக்கிறேன். கடற்கரைக்குள்ளே போகிறபோது பெரும்பான்மையான அதிகாரிகள், இன்னும் சொல்லப் போனால், அதிகாரிகள் பூராவும், மீன் வாடை பிடிக்காமல் வாந்தி எடுக்க, அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

ஏற்கனவே, பிற்பட்டவர்களில் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு ஜாதி, கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்கள் ஒரு ஜாதி என்றிருக்கிறது. என்னவென்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. வின்சென்ட் சொன்னார், முன்னால் 5, 6, பிரிவுகள் வருகின்றன; பின்னால் 5, 6, பிரிவுகள் வருகின்றன; இடையிலே 5, 6 வருகின்றன என்று, ஒன்றுமே நமக்குப் புரியவில்லை, பிற்பட்டோர்

1982 மார்ச் 12] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

நலத்தைப் பற்றி வருவதால் இதைச் சொல்கிறேன். ஏன் என்றால், பிற்பட்டோர் நலனில் இப்பொழுது ஒரு அடி எடுத்து வைத்துள்ளார்கள். கிராமத்தில் ஒன்று சொல்வார்கள். சான் ஏறினால் முழம் சறுக்குகிறது என்று.

பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனும் சேர்ந்திருப்பதால் அதையும் சேர்த்து பேசிவிடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். பிற்பட்டோர் என்று வரும்போது அங்கே ஒரு வரைமுறை வைக்கிறார்கள். எவ்வளவு வருமானத்திற்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு யாருக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. சாதாரண ஆட்கள் போய் கேட்டால், இன்றைக்கு வா, நாளைக்கு வா என்று அலைக்கழிக்கிறார்கள். அவன் ஓய்ந்து போய் உட்கார்ந்து விடுகிறான். ஆனால் அதே நேரத்தில் வசதி படைத்தவர்கள் அங்கே போன் பண்ணினாலே அந்த சர்ட்டிபிகேட் வீடு தேடி வருகிறது. பல சர்ட்டிபிகேட்டுகள் அப்படி போகின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், ஏற்கனவே 9 ஆயிரம் ரூபாய் வருட வருமானம் வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் கொடுப்பதற்கான முறையிலே கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் போட்டு, அதைப் பலர் எதிர்த்த உடனே நமக்கு ஏன் வம்பு என்று விட்டுவிட்டார்கள். சான் ஏறினால் முழம் சறுக்குகிறது. அதனுடைய விளைவு என்ன? எங்களையும் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று பிராமணர்கள் கேட்கின்றார்கள். அந்த நிலை வந்தாகி விட்டது. பிராமணர்களிலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜாதியிலே அல்ல. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திலே அன்றைக்கே சொன்னேன். கோவிலிலே மணி அடிக்கிறான். அவருக்கு 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. நாமும் எவ்வளவோ தள்ளிப் பார்க்கிறோம். அந்த சாமியே ஏழை சாமி. பணக்கார சாமியாக இல்லை. ஏழை சாமியிடம் இருப்பவனும் ஏழை பிராமணர் என்பதற்காக அவனை பின்னுக்குத் தள்ளலாமா? எனவே வருமான அடிப்படையிலே கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, இன்னின்ன ஜாதி பிற்பட்டோர்கள் என்று ஜாதியை மாத்திரம் காட்டி பின்னாலே தள்ளுவது சரியாக இருக்காது என்பதை சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவர்களைப் பொறுத்த வரையில் தென் மாவட்டங்களிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல முறையிலே பாதுகாப்பதற்காக முன் முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும். கடல் அரிப்பு என்ற பேரால் பல சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளை கடல் அரிப்பு என்று மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளாமல், தடுப்புச் சுவரைக் கட்டி அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1982 மார்ச் 12]

மீனவர்களுடைய நலனைக் காப்பதற்காக கட்டுமரங்கள் கட்டக்கூடிய அமைப்புகள் அரசாங்கத்திற்குக் கோரிக்கைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இராமேஸ்வரத்திலே, நாகப்பட்டினத்திலே இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே உள்ள இந்தக் கட்டுமரம் கட்டும் தொழிலிலும் விசைப் படகு கட்டும் தளங்களும் உள்ளன. அந்தத் தளங்கள் இருக்குமா, போகுமா, அவைகளும் கடலோடு போகுமா என்ற சந்தேகம் அந்த மக்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுடைய அந்தப் பதட்டத்தைப் போக்குகின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுத்துவந்த வேலைகளை தொடர்ந்து கொடுக்கின்ற முறையிலே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) ஒரு மானியம் பற்றி தான் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் கொஞ்சநேரம் தரவேண்டும்.

அடுத்து நெல் விலையை சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டு 147 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறது. தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்று பேச்சுக்குத்தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே கேட்டால் நானும் கொடுக்கமாட்டேன் உன்னையும் கொடுக்க விட மாட்டேன் என்று மத்திய அரசு சொல்கிறது. கிராமத்திலே விவசாயிகள் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். உன்னையும் கெடுப்பேன், உன் ஏரையும் கெடுப்பேன் என்று. அதாவது அவர் தன்னுடைய ஏரையும் நிறுத்திப்போட்டுவிட்டு அடுத்தவனிடம் பேசிக்கொண்டிருப்பான். அதனால் இரண்டு பேர்களுடைய வேலையும் கெடும். அதேமாதிரி மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறது. உன்னையும் விலைகொடுத்துப் பிடிக்கவிடமாட்டேன் நானும் பிடிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறது. அதையும் மீறி நாம் பிடித்தால் உனக்கு பாங்கிலே கடன் கொடுக்க மாட்டேன், எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள். கடன் கொடுப்பது எதற்கு, திருப்பிக் கட்டுதவற்றகுத்தானே ஒழிய, தள்ளுபடி பண்ணுவதற்கல்ல. சில சமயங்களில் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அது வேறு விஷயம். ஆகவே 115 நிர்ணயிக்கிறோம். அதற்கு மேல் கிடையாது என்றால் எப்படி சரியாக இருக்கும்.

இன்னும் ஒன்றைக் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற முறை மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்த போது ஒரு பிரச்சினை வந்தது. அரசாங்கம் பிடித்து ஸ்டாக் பண்ணினால்தான் அந்த சர்க்காருடைய விலையைக் கொடுக்கமுடியும். நாம்சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தனியாக வைத்திருக்கிறோம். சர்க்கார் அதற்கு சில மானியங்களைக் கொடுத்தாலும் கூட, அவர்கள் பிடிப்பதற்

1982 மார்ச் 12] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

கான வாய்ப்புகள் உண்டு என்று ஒரு சர்ச்சை வந்து அப்படி பேசப்பட்டதாக எனக்கு ஞாபகம். அப்படி என்று சொன்னால் நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மார்க்கெட் ரேட்டுக்கு ஏன் நெல்லைவாங்கக்கூடாது. இன்னொருபடி தாண்டியாகிவிட்டது. சென்ற ஆண்டு நம்முடைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே—அது நம்முடைய ஒரு பாகம்தான்—அவர்கள் மார்க்கெட் ரேட்டுக்கு வாங்கி குறைந்த பட்சம் லாபம் வைத்து வருடம் பூராவும் ஸ்டாக் வைத்திருந்து, அறுவடை காலத்திலே வாங்கி ஸ்டாக் வைத்திருந்து, ரூபாய்க்கு 2 பைசா, 3 பைசா அடக்க விலை மீது லாபத்தில் வைத்து குறைந்த விலைக்கு அரிசி கொடுத்து வந்தார்கள். 2.30, 2.40க்கு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டிலே போடப்பட்ட ஒரு உத்தரவு, மார்க்கெட்டு ரேட்டுக்கு நீயும் பிடிக்காதே என்று கூறுகிறது. அதனுடைய விளைவால் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்ட தொகுதி என்னுடையது. நான் மாத்திரமல்ல, நம்முடைய முதலமைச்சர் தொகுதி மதுரை மேற்குத் தொகுதியும் அடிபட்டு இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் உள்ள மதுரா கோடல் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 10,000 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு ஒரு மணி அரிசி கூட வந்து சேரவில்லை. எப்படி அந்த ஸ்டோர்ஸ்ஸுக்கு வரும்? வெளியே வியாபாரிகள் பூராவும் ஒரு குவிண்டால் 140, 145 ரூ. என்று வாங்குகின்றபோது 115 ரூபாய்க்கு கொண்டு வா என்று கூட்டுறவு சங்கம் சொன்னால், விவசாயி எப்படிக் கொண்டு வருவான்? அவன் வியாபாரியிடம் தானே போவான், ஆகவே, அந்த உத்தரவை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு மனு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது குறித்த முடிவு காலாகாலத்தில் எடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை சீக்கிரமாக ரத்து செய்வதன் மூலமாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அறுவடை காலங்களில் வாங்கி ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, அந்த உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12—10)

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சென்று எதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அரிசி கேட்டால் வந்து சேரவில்லை, கோதுமை கேட்டால் வந்து சேரவில்லை, அறவை ஆலைகளுக்கு கோதுமை, மைதா வேண்டும் என்று கேட்டால் வரவில்லை, இப்படி எது கேட்டாலும், வரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவுக்கும் காரணம் யார்? மத்திய சர்க்கார். கேட்ட அளவிற்கு கொடுப்பது கிடையாது. அப்படி வந்ததையாவது சரியானபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா? ஆங்காங்கு சில இடங்களில் கூட்டுறவு அங்காடிகள் மூலமாகவும், அமுதம் அங்காடிகள் மூலமாகவும் இந்த வீனியோகம் செய்யப்படுகிறது.



[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சோரணம்] [1982 மார்ச் 12]

கூட்டுறவு அமுதம் அங்காடிகளுக்கு ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாயிரம் கார்ட்டுகளுக்கு ஒருகடை என்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கடையின் தன்மையை வைத்து 2,000 கார்ட்டா, 1,000 கார்ட்டா, 500 கார்ட்டா அல்லது 400 கார்ட்டா என்று முடிவு செய்வது சரியாக இருக்கும். 500 கார்ட்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்பது சரியாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் எவ்வளவு கடை தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவு கடைகள் கூட்டுறவு மூலமாக அல்லது சிவில் சப்ளைஸ் மூலமாக விநியோகம் செய்ய உத்தரவாதம் வைத்தால் தான் ஒழுங்காகப் போய்ச் செரும்.

எண்ணையை எடுத்துக்கொண்டால், கடலையெண்ணெய் 17 ரூபாய், 18 ரூபாய் விற்கிறது. பாம்பாயில் 8.25 ரூபாய். இருக்கின்ற வறுமையில், இருக்கின்ற பற்றாக்குறையில், இருக்கின்ற கஷ்ட நிலைமையில் இந்த எண்ணெயை வாங்கலாம் என்றுபோனால், ஒருமாதத்திற்கு ஒரு கிலோ தாங்கொடுப்போம் அதுவாவது அனைவருக்கும் கொடுத்தால் பரவாயில்லை. அதுவும் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் கேட்ட அளவிற்கு கொடுக்கவில்லை 30 சதவிகிதம் தான் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லி போடுகிறார்கள். அதனால் முந்தியவனுக்குக் கிடைத்த பணியாரம்போல, முந்தியவனுக்கு கிடைக்கிறது, பிந்தியவனுக்குக் கிடையாது. ஒருவனுக்கு ஒருவன் முண்டியடித்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாகக் கலவரம். ஆகவே, 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு நியாயவிலைக்கடை, ஒரு அமுதம் அங்காடி, அல்லது கூட்டுறவு அங்காடி ஏற்பாடு செய்து அவைகளை முறையாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். இப்போது தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்பது இல்லை. கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். யாரும் தப்பாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களும் தப்பாக நினைக்கக்கூடாது. “ஆடுற மாட்டை அடிக்கறக்கணும், பாடுற மாட்டைப் பாடிக்கறக்கணும், அடித்துக் கறக்கிற மாட்டை அடித்துத்தான் கறக்கவேண்டும்.” அந்த முறையில் அரிசி கேட்பதற்கும், கோதுமை கேட்பதற்கும் அப்படி அடித்துக் கேட்க வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்தாகிவிட்டது.

அண்மையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்காக நாம் ஒரு இயக்கம் நடத்தினோம். அந்தப் பிரச்சனை குறித்து மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒருபந்தநடத்தினோம் அல்லவா? அதைப்போலவே, விளைப் பொருளுக்கு நியாயமான விலைகொடுப்பதற்கும்,

1982 மார்ச் 12] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

குறைந்த பட்சம் மக்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு அரிசி, மைதா, ரவை, கோதுமை கிடைக்கச் செய்வதற்கு—மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கச் செய்வதற்கு—மண்ணெண்ணெய் வாங்கச் சென்றால்—எங்கண்ணே என்று கேட்கிறது—அதைப் போன்று அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அவைகள் நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் விநியோகம் செய்வதற்கு ஒரு இயக்கம் நடத்தவேண்டும். சட்டியில் இருந்தால் தான் அகப்பையில் வரும் என்று சொல்லலாம். தேவையான அளவிற்குச் சட்டியில் கொண்டு வந்துவதற்கு அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக—எப்படி இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்று கிரண்டு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தினோமோ—அதைப்போலவே ஒரு இயக்கத்தை நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். அனைத்துக் கட்சிகளும் இதிலே ஈடுபட வேண்டும். அதனால் கிடைக்க வேண்டியதை வாங்கி கொடுக்க வேண்டியர்களுக்கு கொடுக்க வாங்கி ஏற்படும்; அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறுவடை பல இடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே செக் போஸ்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படுகிறது, அது கூடாது. நான் சிவந்திபுரத்தில் குடியிருக்கிறேன். எனக்கு நிலங்கள் எல்லாம் இரண்டு கிராமங்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்றன. அறுவடையாகி, அந்த இரண்டு கிராமங்களையும் கடந்துதான் நெல்லைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி வரும் போது அதிகாரிகள் அந்த நெல்லை தடுக்கிறார்கள். பெர்மிட் வாங்கவில்லை. எம்.எல்.ஏ. நெல் என்றதால் தப்பித்தது. இல்லை என்றால் பறி போயிருக்கும்.

அதைவிட இன்னொரு வேடிக்கை. நம்முடைய துணை சபாநாயகர் தொகுதியிலுள்ள வீரவநல்லூர். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து சுமார் 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருக்கிற வீரவநல்லூருக்குச் சென்று அறுவடை செய்கிறார்கள். கூலி வாங்குகிறார்கள். 15 நாள், 20 நாள் தங்கி அறுவடை செய்து சுமார் 8 கோட்டை நெல் சேர்கிறது. அந்த நெல்லை அவர்களால் கொண்டுவர முடியவில்லை. அவர்கள் பட்டபாடு கொஞ்சம் நஞ்சமல்ல. போய் கேட்டால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் கையெழுத்து வாங்கச் சொன்னார்கள். கையெழுத்து வாங்கச் சென்றால் அவர்



[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1982 மார்ச் 12]

ஸ்வில் போயிருக்கிறார். அவருக்கு மேலே இருக்கிறவரிடம் வாங்குங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கடைசியில் அவர்கள் அந்த நெல்லைக் கொண்டுவர முடியாமல் அங்கே என்ன ரேட்டோ அந்த ரேட்டுக்கு விற்றுவிட்டு, தன்னுடைய ஊருக்கு வந்து, அங்கே என்ன ரேட்டோ அந்த ரேட்டுக்கு நெல்லை வாங்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இப்படிப்பட்ட துர்ப்பாக்கியமான நிலை ஏற்படக்கூடாது. பெரிய ஆட்சளிடம் போங்கள், ஷேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சாதாரண மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வீட்டுக்கு நெல் கொண்டு வரும்போது, அறுவடை செய்து ஒருவேளை கஞ்சிக்கு வீட்டுக்கு நெல் கொண்டு வரும்போது அதைத் தடுக்கக்கூடாது; அதற்கு ஏற்ற முறையில் இருக்கிற நடைமுறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான உணவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையில் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரங்களில் எல்லாம் மக்கள் அஞ்சிய நேரங்களில் எல்லாம் உணவு விலை கட்டுக்கு அடங்காமல் போய்விடுமோ என்று மக்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருந்த நேரங்களில் எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு உணவு விலையைக் கட்டுப்படுத்தி நியாயமான விலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை விநியோகம் செய்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வரலாறு காணாத வறட்சி எல்லாம் ஏற்பட்ட நேரத்திலே எல்லாம் அதை சமாளித்த ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி. அதே நேரத்தில் படி அரிசி 10 ரூபாய்க்கு விற்பனை நேரத்தை எல்லாம் தமிழக மக்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு ஆட்சிகள் நடைபெற்றன. அந்த ஆட்சிகளிலே உணவுப் பிரச்சினை யாருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் படி அரிசி 10 ரூபாய்க்கு விற்றது என்பதை மக்கள் இன்றைய தினம் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே வறட்சி ஏற்பட்ட நேரமாக இருந்தாலும், இக்கட்டுகள் ஏற்பட்ட நேரமாக இருந்தாலும் சாதாரணமான ஒரு விவசாயி, ஒரு குடிமகன் ஒரு கிலோ அரிசி 1 ரூபாய் 75 காசு, இரண்டு ரூபாய், 2 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலையிலே பெற்றுக்கொண்டிருப்பதால் இந்த அரசுக்கு தமிழக மக்கள் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 12] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

ஆனால் இங்கே குறை சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள் ஒரு கருத்தைச் தெரிவித்தார்கள். அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தத் துறைக்கு பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் குறிப்பிட்டு, நீங்கள் இந்தத் துறையை நிர்வகிக்கலாமா என்று கூட சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கிற மாண்புமிகு ராவ் பீரேந்திரசிங் அவர்கள் விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அந்த அரசில் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற ராவ் பீரேந்திரசிங் அவர்கள் பக்கம் உங்கள் கண்ணம் செல்லவில்லையா? விவசாயத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அவர்கள் விவசாயத்திலே பணியாற்றியவர்களா என்று அருமை நண்பர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

குறைந்த விலையிலே தமிழக மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இன்னொரு பிரச்சினை விளைகின்ற நெல்லுக்கு நல்ல விலையினை கொடுக்கவேண்டும் என்பது. இந்த அரசினைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குவிண்டால், நெல்லுக்கு 147 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு மத்திய அரசினை வலியுறுத்தி இருக்கின்றது. ஆனால், என்ன சொன்னாலும் மத்திய அரசு 115 ரூபாய்க்கு மேலாக ஒரு குவிண்டாலுக்கு அதிகமாகத் தர முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். மேலும் விலையையும் உயர்த்த மாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டு, சலுகைகளையும் அளிக்கக் கூடாது என்று ஆணித்தரமாக பதிவை இந்த அரசுக்கு தந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. போனஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. நெல்லைக் கொண்டு செல்வதற்காக கொடுக்கப்படுகின்ற அந்த வண்டி வாடகையைக் கூட அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசு சொல்கிறது. இதனைப்பற்றி மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. இங்கே பேசுகின்ற நீங்கள் உங்களுடைய கட்சியின் அருமை நண்பர்கள் மூலமாக ஏன் மத்திய அரசினிடத்திலே கேட்கக் கூடாது என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே மத்திய அரசினிடத்திலே சொல்லி ஏன் நீங்கள் நெல்லுக்கு அதிகமான விலையினை வாங்கித் தரக்கூடாது? அதேபோன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினையும் சேர்ந்த 15 அங்கத்தினர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். நீங்களும் அவர்கள் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லி அதிகமான விலை வாங்கித் தரக் கூடாது? மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அங்கே சென்ற அவர்கள் இதுபற்றி அங்கே எடுத்துச் சொல்லி வாங்கித் தந்தால் தான் மக்கள் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியதற்குக்



[திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 12]

பொருத்தமாக இருக்கும். நீங்களும் மக்களுக்காகப் பேசுகிறீர்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். ஆகவே நீங்கள் பாராளுமன்றத்திலே ஒன்றைச் சொல்கிறீர்கள். இங்கே சட்டமன்றத்திலே இன்னொன்றைச் சொல்கிறீர்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

இந்த அரசினைப் பொறுத்தவரையிலே 50 சதவீதம் நெல்லுக்கு லெவி என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை அவர்கள் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தபோதிலும் இந்த நேரத்திலே என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே குமரிமா ட்டத்தை பொருத்தவரையிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்ற மாவட்டம் அது. அங்கே 50 சதவீதம் லெவி என்பது மிகவும் கூடுதலாக இருக்கின்றது. ஆகவே இதனைச் சிறிது குறைத்து 30 சதவீதம் என்ற அளவிலே திருத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்திலே 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகள்தான் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் போன்று 50 ஏக்கர் 100 ஏக்கர் என்று அங்கே மக்கள் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை 5 ஏக்கருக்கு குறைவாகத்தான் நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெல் கொண்டு செல்கின்றபொது அதிலே கூட இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நிலமை ஏற்படுகின்றது என்றால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவீதம் என்ற முறையினை மாற்றி ஒரு ஆவரேஜ் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு 500 யூனிட் மின்சாரம் மாதத்திற்கு செலவாகின்ற அந்த அரிசி மில்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமையினை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

அது மட்டுமல்ல. இன்று தமிழ்நாட்டிலே நியாயவிலைக் கடைகள் ஏராளமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் பல்வேறு அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு நல்ல முறையிலே பொருட்கள் எல்லாம் நியாயவிலையிலே வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக இந்த அரசுக்கு நான் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி இவ்வாறு நெருக்கடியான நிலைமையிலே கூட பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே கூட மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு 10 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு இலவச சத்துணவுத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கின்றது. உலகத்திலேயே இங்கிலாந்திலே சத்துணவு அளிக்கிறார்கள். ஃப்ரான்சிலே சத்துணவு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவிலே தமிழகத்திலேதான் ஏழைக்குழந்தைகளின் பசியைப் போக்குவதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரட்சி

1982 மார்ச் 12]

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

கரமான திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே நலிவுற்ற குழந்தைகள் எங்கே இருந்தாலும் அத்தனை குழந்தைகளுக்கும் சத்துணவு என்ற திட்டம் மிகப் பெரிய திட்டம். இன்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டு வரும் மாநிலங்களில் கூட, அவர்கள் இது போன்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்த மாநிலத்திலேதான், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய காலத்திலேதான், இந்த சர்க்காருடைய நிர்வாகத்திலேதான், இதுபோன்ற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தால், இந்த அரசை தாய்மார்களெல்லாம், தமிழக ஏழை மக்கள் எல்லாம், போற்றி வாழ்த்துகிறார்கள் என்றும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத் தங்களுடைய தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னால் அது மிகவும் 100க்கு 100 உண்மை என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பிற்பட்டோர் நலத்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வெள்ளாளர் என்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும் அளவிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், துணை வெள்ளாளர் கொங்கு நாட்டு வெள்ளாளர் போன்ற வெள்ளாளர் இன அமைப்புகளையெல்லாம் பிற்பட்டோர் இனப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வெள்ளாளச் சமுதாயத்தினர், தமிழ்நாடு பூராவும் பரவியிருக்கின்ற ஒரு இனத்தவர். குமரி மாவட்டத்தில் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக உள்ளனர். அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் நலிந்த நிலைமையிலே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு அவர்களுடைய இனத்தை பிற்பட்டோர் இனப் பட்டியலில் இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு ஏற்கெனவே இது குறித்து மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறது என்றும் நினைக்கிறேன். ஆகவே அவர்களை இது குறித்து மீண்டும் வற்புறுத்தி, வெள்ளாள இன மக்களை பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சமுதாய ரீதியிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் சலுகைகளையும் பிற்பட்டோர் நலத்திற்கு அளிக்கப்படுவதுபோன்று அளித்து அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், பிற்பட்டோருக்கு சலுகை அளிப்பதில், 9,000 ரூபாய் என்ற அளவில் ஒரு வருமான வரம்பை நிர்ணயித்தார்கள். அப்படி நிர்ணயித்து ஒரு அருமையான திட்டத்தை சென்ற ஆண்டு கொண்டு



[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 12]

வந்தார்கள். பொருளாதார ரீதியிலே நலிந்தவர்களுக்கு முதலிலே உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள்கூட நேற்று மாலையிலே பேசியபோது, இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அரசு அதைக் கைவிட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எதிர்த்தார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நேரத்திலே எதிர் தார்கள்—ஆனால் நேற்று ஆதரித்தார்கள். ஆகவே, தயவு செய்து இந்த அரசு அதுபோன்ற ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன்வரும்போது, வருமான வரம்பின் அடிப்படையில் சலுகைகளை அளிப்பது என்று செயல்படுத்த முன் வரும்போது, அந்த வருமானவரம்பினை குறைந்த பட்சம் 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வருட அளவில் வைத்துக் கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் சலுகைகளை வழங்கவேண்டும் என்பதை என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாக, இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சென்னையிலிருந்து குமரி வரையிலே சாலை வழிப்போக்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் அதை நிச்சயமாக செயல்படுத்த முன் வரவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீனளத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சின்னமுட்டத்தில் ஒரு மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, இந்த அரசு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறது என்று செய்தியிருக்கிறது. அதற்கான வேலைகளை தொடங்குவதற்கு, சின்ன முட்டத்திலேயே மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்று அமைப்பதற்கு விரைவில் அனுமதி பெற்று, அதற்கான பணிகளை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணிகள் இந்த ஆண்டே துவங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக தைவான், சீனா போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த வெளிநாட்டுப் படகுகள்—மீன் பிடிப் படகுகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரையோரங்களில் வந்து மீன் பிடித்துச் செல்கின்றன. இது குறித்து பல முறை நாங்கள் முறையீடு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு உடனடியாக இது குறித்து எழுதி, இதுபோன்ற வெளிநாட்டுப் படகுகள் நம் நாட்டின் எல்லைக்குள், இந்திய கடற்கரைப் பகுதிகளுக்குள் வந்து மீன்பிடித்துச் செல்லுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது—தடுக்கப்பட வேண்டும் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று எழுதி

1982 மார்ச் 12] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து, வெளிநாட்டு மீன்படகுகளை அந்த இடத்தில் நுழைய விடாமல் தடுத்து நம் மீனவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும், அவர்களுடைய, வாழ்க்கை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கும் உதவி புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-30)

\* திரு. செ. சிவசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீனளத்துறைக்கு ரூ. 3,78,83,000ம், பின்னங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,22,67,000-ம், நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ.6,57,70,000-ம் ஆக மொத்தம் ரூ. 19,59,20,000 அளவிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நம் முன்னால் வைத் திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இவைபற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற முறையில் ஜெனரல் பட்ஜெட்டில் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டில் இதன் மூலம் 37 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று. இந்தளவிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இந்த வகையில் 37 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தமிழ்நாட்டு விவசாய மக்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஏனென்றால், அதில் பெருச்சாளிகள் நுழைந்து விட்டனவோ என்று நினைக்கும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே எந்தக் காரணத்தால் அதில் ஏன் இந்த அளவிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை கடைசியில் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெயை எடுத்துக் கொண்டால் சென்னையில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.87 என்று விற்கப்படுகிறது. இராமநாதபுரத்தில் ரூ. 2.50 காசு என்று விற்கப்படுகிறது. தொலைதூரத்திற்குப் போவதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அத்தியாவசியப் பொருள்கள், மருந்துப் பொருள்கள் ஆகியவை டெல்லியிலானாலும், ஒரு விலைதான் இருக்கிறது. பம்பாய் என்றாலும் ஒரு விலைதான் இருக்கிறது, சென்னை என்றாலும் ஒரு விலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மண்ணெண்ணெய் பொறுத்த வரையில் சென்னையில் ரூ.1.87 காசுக்கு விற்கப்படுவது இராமநாதபுரத்தில் 2.04 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியானதல்ல. தமிழ்நாடு முழுவதும் மண்ணெண்ணெய் எங்கே சப்ளை செய்யப்பட்டாலும் ஒரே விலைதான் இருக்க வேண்டும் என்றளவிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. செ. சிவசாமி]

[1982 மார்ச் 12]

வனஸ்பதியை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமப் புறங்களில் வனஸ்பதி என்று ஒன்று இருப்பதே தெரியாத நிலை இருக்கிறது.

லெவி முறை இருப்பதால் இன்று எங்கு பார்த்தாலும் செக் போஸ்ட்ஸ் போடப் படுகின்றன. இளையான்குடியிலிருந்து பரமக்குடி வரை மூன்று இடங்களில் செக் போஸ்ட்ஸ் போடப் பட்டிருக்கின்றன. இது தேவையா? இந்த செக் போஸ்ட்ஸ் இருப்பதன் காரணமாக கிராமங்களிலிருந்து டவுனுக்கு விவசாயிகள் விற்பதற்காக நெல் போன்றவற்றைக் கொண்டு போகும் போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதை வேண்டுமென்றே செய்ததாகக் கருதுகிறோம். விவசாயிகள் தங்கள் நெல்லை ஒழுங்காக விற்க முடியாமல் அதிகாரிகளால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கமும், பல்வேறு ஸ்தாபனங்களும் நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150ம், கரும்புக்கு ரூ. 280ம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு நான்கு ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட உயர் மட்டக் குழுவும் இந்த ரூ. 150 என்பது நியாயமானது, அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரை அவ் விதம் கொடுக்கப்படவில்லை. நாம் கொடுக்கலாம் என்றாலும் மத்திய அரசு நந்தி போல் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த நந்தியாக இருந்தாலும் விலகும் பிள்ளாய் என்று விலக்கி விட்டு ரூ. 150 கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்தளவிற்குக் கொடுப்பதன் மூலம் நாம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவிற்கு நன்மை செய்ய முடியும்.

லெவியை பொறுத்தவரையில் சாலிக்கிராமத்தில் 47 மூட்டை விதை நெல்லை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இன்று வரை அது திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அன்று அமைச்சர் அவர்கள் காரண்டி கொடுத்து, திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொல்லியும் இன்று வரை எந்த விதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படவில்லை. இன்று வரை அந்த நெல் அந்த விவசாயிக்குப் போய்ச் சேரவில்லை.

வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்யும் போது பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. லெவி கொடுக்கவில்லை என்று நெல் முட்டைகள் பறி முதல் செய்யப்படுகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் அராஜகமான நிலையில் ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் அரசின் மீது வீண் பழி ஏற்படுகிற ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைகளை எல்லாம் கணக்கில்

1982 மார்ச் 12]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கொண்டு நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இது சோஷலிஸ அரசு. நாங்கள் சோஷலிஸத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறீர்கள். சோஷலிஸ அரசாங்கம் என்றால் உற்பத்திப் பொருள்களையும் உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்யா விட்டால் சோஷலிஸத்தைக் கொண்டு வர முடியாது. தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நாம் வேறு ஒரு திசையில் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். இந்நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்டோர் நலனைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி 50 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. 50 சதவீதத்தை 60 சதவீதம் ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையிலே பலதரப்பட்ட ஜாதியினரும், மேலும் மேலும் தங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கைகளின் காரணமாக, அந்த அளவுக்குக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பிற்பட்ட பகுதிகளிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு சில கல்லூரிகள், அதற்கான சலுகைகள் அத்தனையும் பெற்று வருகின்றன. அத்தனை சலுகைகளையும் அரசாங்கத்திலே இருந்து அந்தக் கல்லூரிகள் பெற்றுக் கொண்டு, அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் செய்யாமல் இருக்கிறது. சரியான சாப்பாடு போட முடியாமல், ஆஸ்டலிலே இட வசதி செய்து கொடுக்காமல் இருக்கின்ற நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. தொடர்ச்சியாக இது பற்றி கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இளையான்குடியிலே இருக்கின்ற ஒரு கல்லூரி கடந்த ஒரு மாத காலமாக திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பிற்பட்ட பகுதியிலே இருக்கின்ற கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடப்படும், இன்று வரைக்கும் அது திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், அங்கே பிற்பட்ட பகுதியிலே உள்ள அந்த மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய சாப்பாடு, உதவித் தொகை அனைத்தும் ஒழுங்கான முறையிலே கொடுத்து செயல்படாததால்தான், இந்தச் சிக்கலே வந்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டிலேயும் இது பற்றிக் கேட்டேன். எனவே, அங்கிருக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு போதிய ஆஸ்டல் வசதியும், போதிய இட வசதியும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான்,



[திரு. செ. சிவசாமி]

[1982 மார்ச் 12]

அங்குள்ள ஆஸ்டலிலே உள்ள மாணவர்கள் நிம்மதியாகப் படிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பல பகுதிகளில் வலையர் ஜாதியினர் இருக்கின்றனர். பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இந்த வலையர்கள் முன்னேற்றத்தில் அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மீனவர்கள் சம்பந்தமாக மிகப் பெரிய அளவிலே திட்டமிட்டிருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமை என்ன? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு வங்காளத்திற்கு அடுத்து சென்னை இரண்டாவதாக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அதே போல் கேரளாவிற்கும், மகாராஷ்டிரத்திற்கும் அடுத்து மூன்றாவது இடத்திலே இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் முதலிடத்திற்கு வரக் கூடாதா? என்று நான் கேட்கிறேன். பிற்பட்ட நிலையிலே உள்ள மீனவர்களுக்கு நாம் உதவுவதன் காரணமாக, நமது நாட்டு மக்களுக்கு மிகப் பெரிய அளவிலே புரதச் சத்துணவும், அந்நியச் செலாவணியும் ஈட்டித் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் எந்த அளவுக் மீனவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம், அவர்கள் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பழைய நிலையிலேயே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இராமாயணத்திலே குகன் இருந்த காலத்திலே என்ன நிலைமை இருந்ததோ, அதே நிலையிலே தான் இன்றைக்கும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே கோவணம், அதே சட்டை, அதே தொப்பி தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வாழ்க்கை நிலைமை இன்னும் வளரவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, சென்னையிலே இரண்டு போட் தொழிற்சாலைகள்; மண்டபத்திலே ஒன்று. இப்படியாக நேரடியாக போட் தொழிற்சாலைகள் நான்கு இருந்தும் கூட, பல நூற்றுக் கணக்கானோர் அங்கே வேலை செய்தும் கூட, இன்றைக்கு மூன்று ஆண்டுகளாக வேலையில்லாத நிலைமை, எந்த விதமான போட்டும் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் எதிர் காலத்தில் என்ன செய்வோம்? வேலையில்லாமல் போய் விடுமோ என்ற ஒரு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எதிர் காலத்தில் வேறு தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. செ. சிவசாமி]

அதுமட்டுமல்ல, இரால் மீன்களால் இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு அதிகமான அளவுக்கு அந்நிய செலாவணி கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு சில நேரங்களில் இரால் மீன்கள் கிடைக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இரால் மீன்கள் முட்டையிடும் காலத்திலே, அந்த முட்டைகளை இரால் மீன்கள் பிடிப்பவர்கள் அழித்து விடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக, தமிழக எல்லையில் இரால் மீன்களே அழிந்து போய் விடுமோ என்ற ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, முட்டைகள் இருகின்ற இந்தக் காலத்தில் குறிப்பாக அரசாங்கம் தலையிட்டு, அப்போது இந்த இரால் மீன்களைப் பிடிக்கக் கூடாது என்ற ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மிகப் பெரிய சீசன் டைம் என்று சொல்லி, இராமேஸ்வரம், மண்டபம், தனுஷ்கோடி போன்ற பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 5,000, 6,000 பேர்கள் குடியேறி இருக்கிறார்கள். அதே போல், அந்த சீசன் டைம் இருக்கக் கூடிய தூத்துக்குடிக்கு, சென்னையிலே இருந்து அத்தனை மெஷின் போட்டுகளும் அங்கே கேம்ப் அடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12—40)

இது தான் சீசன் டைம் ; இந்த நேரத்திலே அங்கே மீன்களை பிடித்து அதிகமான அளவில் கொண்டு வருகிறார்கள். கரைக்கு அவைகளை கொண்டு வரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. கடற்கரை ஓரத்திலே ரோடுகள் சரியாக இல்லாமல் இருப்பதால் பிடித்த மீன்களை கரைக்கு கொண்டு வர முடியவில்லை. கடற்கரை ரோடு கன்னியாகுமரியிலிருந்து மண்டபம் வரைக்கும் தார் ரோடு இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து மகாபலிபுரம் வழியாக தஞ்சாவூர் வரைக்கும் நல்ல ரோடு இருக்கிறது. தஞ்சாவூருக்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையேயுள்ள ரோடு தான் மிக பாதகமான நிலையில் இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2½ கோடி ரூபாய் செலவில் பாலங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் ரோடு முழுவதும் போடாத நிலை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாலிநோக்க துறைமுகத்தைப் பற்றிக் கூட இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த துறைமுகம் இரண்டு விஷயங்களுக்கு பயன் படுவதாக இருக்கிறது. மீன்களை பக்குவப்படுத்தி கொண்டு வந்து சேகரிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, அங்கே தயாராகிற உப்பை வங்கத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்கிற ஒரு முக்கியமான துறைமுகமாக உபயோகப்படுகிறது ; (மணியடிக்கப் பெற்றது) அது அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும்.



[1982 மார்ச் 12]

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மீனவர் நலன், பிற்பட்டோர் நலன், நுகர் பொருள் வழங்கல் இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடற்கரை மீனவர்கள் வாழும் பகுதியில் புயல் பாதுகாப்பு இல்லங்கள் சுமார் 150க்கு மேல் கட்டியுள்ள தமிழக அரசை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மீனவர்கள் வாழ்வு மலர முன்பு வழங்கிய மானியத் தொகையை மத்திய அரசு நிறுத்தி வைத்தது. அதை மீண்டும் அமலாக்கத் மாநில அரசு மத்திய அரசிற்கு சிபார்சு செய்ய கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீனவர்கள் கடலில் செல்லும்போது இறந்துவிட்டால் அரசாங்கம் மூலம் ரூபாய் 5ஆயிரம் மானியம் அவர்கள் குடும்பங்கள் கல்வி, தொழில் பெறுவதற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வரும் மீனவர்கள் அத்தனை பேரையும் பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கடலை நம்பி வாழ்ந்து வரும் மீனவர்கள் கடன் வாங்கியிருந்தால் குறுகிய கால கடன் காலத்தை நீட்டித்தும், சில கடன்களை தள்ளுபடி செய்தும் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடற்கரை ஓரங்களில் வாழ்ந்து வரும் மீனவர்களின் நலன் பாதுகாக்கும் வகையில் அவர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு சாலை, தெருவிளக்கு, குடிதண்ணீர் முதலியவை செய்து தரப்பட வேண்டும். விசை படகுகளுக்கும், நாட்டு படகுகளுக்கும் இடையே இருந்து வரும் தகராறுகளை அரசாங்கம் தீர்த்து வைத்து, அதனால் அரசாங்கத்திற்கு விளையக்கூடிய செலவுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நுகர்பொருள் வரணிப் கழகம், ஏற்கனவே தமிழகத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பல பெரியதாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்துக்கள் 2 ஆயிரம் ஜனத்தொகை உள்ளவையாக இருக்கின்றன. 5 மைல், 6 மைல் சுற்றளவு உள்ள பஞ்சாயத்துகளில் இன்று நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமுதம் அங்காடி 10 மணி முதல் 3 மணி வரையில் தான் திறந்திருக்கிறது. கிராமங்களிலே அதிகமான பேர்கள் வேலைக்கு சென்று இரவு நேரங்களிலே தான் வீடு திரும்புகிறார்கள். மாலை 5 மணிக்கு மேல் நுகர்பொருள் ஏதேனும் வாங்க வேண்டுமென்று சென்றால் கடை பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக சில பண்டங்களை அவர்கள் வாங்கமுடியாமல் அவதிபடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளில் 5 மைல், 6 மைல் சுற்றளவிற்கு ஒரு கடை என்று வைத்திருப்பதை 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற அடிப்படையிலேயும், பெரிய பஞ்சாயத்துகளில் 2 கடைகள் வீதம் அமைத்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டும் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே அரகூர் பூச்சிக் காடு என்ற ஊரில் மூவாயிரம் ஜனத்தொகை அந்த ஊரில் இருக்கி

1982 மார்ச் 12]

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

கிறது. அங்கே ஒரு நியாயவிலைக் கடை வேண்டுமென்று வேண்டு கோள் விடுத்து 1½ ஆண்டு காலமாகிறது. அங்கு கடை இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதேபோன்று அரியநாயகபுரம் என்ற இடத்திலே கடைதிறக்க வேண்டுமென்று பலமுறை கேட்டும் இதுவரையில் அது திறக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே அமுதம் கடைகளில் கோதுமை வழங்கப்படுவதாக அறிகிறோம். ஆனால் எந்த நியாய விலைக்கடைகளிலேயும் கோதுமை வழங்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

விவசாயிகள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு உற்பத்திச் செலவு விவசாயச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்திலே அதிகமானவர்கள் நெல் உற்பத்தி தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாயாவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரும்பு போன்றவற்றிற்கும் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலே உள்ள கிறித்துவர்களை பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறேன். இங்கே பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வாய்ப்பு அளிக்கிறார்கள், ஆகவே நெல்லை மாவட்டத்திலே உள்ள கிறித்துவர்களையும் அந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்டோர் நல வாரியம் பலவகையான கடன்களைக் கொடுக்கிறது என்று அறிகிறோம். அந்தக் கடன்களை இன்னும் அதிகமாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மின்வளத் துறை பிற்பட்டோர் நலத்துறை நுகர் பொருள் தமிழக உணவு நிலைமை என்ற தலைப்பில் இந்த அலையின் அனுமதியைக் கோரி வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அகில இந்திய பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துக்களை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலனுக்கு 9,22,67,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். 1967-68 ஆம் ஆண்டு 1,61,40,000 ரூபாயாக இருந்தது ஏறத்தாழ 12 ஆண்டுகாலத்திற்குள்ளாக 9 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு தமிழக அரசு பிற்பட்டோர் நலனிலே அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தா



[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்] 1982 மார்ச் 12

1967-68-ல் இருந்த பிற்பட்டோர் எண்ணிக்கையையும் அப்போது மாணவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்பதையும் பார்க்கிறபோது இந்த மானியத் தொகை போதாது என்று கருதுகிறேன். காரணம் பல இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். அப்படிச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் வந்துகொண்டு இருக்கிற நேரத்திலே இந்தத் தொகை போதாது, இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சொர்ணம் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதி அடிப்படையை விட்டுவிட்டு பொருளாதார அடிப்படையைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எங்கள் இயக்கத்திற்கு அந்தக் கருத்து வேறுபாடானதல்ல. ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே அதைக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்தியாவிலே சாதி என்பதே எடுக்கப்பட்டு விட்டது என்றால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறோம். பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்க்கிறபோது எந்த சாதி என்ற அடிப்படையிலே தான் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்படி இருக்கிற போது பிற்பட்டோர் நலன் என்று இருக்கிறபோது பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் குற்றப்பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவைகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில பிற்பட்டோர் குழு இயங்குகிறது என்று சொன்னார்கள்.

இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், அந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பார்த்தாலே இரண்டாகப் பிரித்துத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்டோர், குற்றப் பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் என்று இரண்டு தலைப்புகளிலே இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றப் பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாநில அளவில் குழு இல்லை. எனவே, அதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்னும் சில வித்தியாசங்கள் இந்தக் குறிப்பிலே இருக்கின்றன. பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற, 9-வது பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் தலைப்பின் கீழ் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வித்தியாசங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எத்தனை விழுக்காடு விடுதிகளிலே இருக்கின்றன. மற்றவர்களுக்கு எத்தனை விழுக்காடு சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்தில் குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்

1982 மார்ச் 12] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

கப்பட்டோர் விடுதிகள் 60 விழுக்காடு அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கு 40 விழுக்காடு என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக விடுதிகள் 65 விழுக்காடு அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கு 35 விழுக்காடு என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் விடுதிகள் அவர்களுக்கு 75 விழுக்காடு என்றும் மற்றவர்களுக்கு 25 விழுக்காடு என்றும் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசங்கள் இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு உள்ள விடுதியில் 75 விழுக்காடு அவர்களுக்கு என்று இருக்க வேண்டும் அல்லது 60 விழுக்காடு என்றால் மற்ற விடுதிகளும் 60 விழுக்காடு என்று ஒதுக்க வேண்டும். எனவே, அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பத்தாவது பக்கத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எந்த அளவிற்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். 1969-70 ஆம் ஆண்டு 11 விடுதிகள் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 335 விடுதிகளாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்காக 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 37 விடுதிகள் இருந்திருக்கின்றன; அதன் மூலம் பலன் பெற்றவர்கள் 3,619 பேர்கள். ஆனால் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 62 விடுதிகளாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இருந்த அதே அளவிற்கு, 62 விடுதிகள் என்ற அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. ஒரு பர்சென்ட் கூட கூட்டப்படவில்லை. ஆனால் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 11 என்பது 335 என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதைப்போன்ற குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கான விடுதிகளையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதில், இன்னொரு விநோதம் என்னவென்றால், மாணவர் விடுதிகளில் படிக்கும் எண்ணிக்கையை 1965 இல் அரசாங்கம் என்ன அனுமதித்ததோ அதையேதான் இன்னும் அனுமதிக்கிறார்கள். சேங்க்ஷன்ட் ஸ்ட்ரெந்த் 1965 ஆம் ஆண்டிலே உள்ளதைப்போலவே இன்றும் இருக்கிறது. ஜனத்தொகை வளர்ந்திருக்கிறது. பொருளாதாரம் வளர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் எவ்வளவு செலவினங்கள் கூடியிருந்தாலும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உசதிகள் கூட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. சேங்க்ஷன்ட் ஸ்ட்ரெந்த் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கான இரண்டு மூடப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏன் மூடப்பட்டன? குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து



[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 12]

நீக்கப்பட்டவர்கள் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டங்களில் மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இந்த விடுதிகளைத் துவக்காமல் நீலகிரி மாவட்டத்திலே துவக்கிவிட்டு, இப்பொழுது மூடிவிட்டோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே அவர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற அந்த மாவட்டங்களில் இவைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றப் பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கான விடுதிகளில் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்படி நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அந்த விடுதிகளிலே ஒரு மணி நேரம் கூட ஆசிரியர் வேலை பார்ப்பது இல்லை. கணக்குக் காப்பாளராக வேலை பார்த்துக்கொண்டு வருவதாக அறிகிறேன். அந்த விடுதிகளிலே இருப்பவர்களுக்கு அரை மணி நேரம் கூடச் சொல்லிக்கொடுப்பதில்லை. இந்த நல்ல திட்டத்தைச் செம்மையான முறையில் அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை அதிகாரிகளும்; அமைச்சரவர்களும் ஆலோசனை செய்து அதற்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் கல்வி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலமாக உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். காப்பாளர்களாக இருந்து மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அரிசியை எடுத்துச் சாப்பிடலாமா என்ற வேலையைச் செய்ய வேண்டாமா அவர்கள் மாணவர்களுக்குக் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

குற்றப் பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்காக மதுரையில் கள்ளர் சீரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஏறத்தாழ 240 பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிற குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதிக விடுதிகளையும், பள்ளிகளையும் ஆரம்பித்து, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கென்று ஒரு வாரியம் அமைத்து, அது முகவை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்கு விரிவு படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை

1982 மார்ச் 12]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது அரசு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதையும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாணவர்களுக்கு இலவசமாக எழுத்துப் பலகையும் புத்தகங்களும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புத்தகங்கள் ஜூன் மாதத்திலே கொடுக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னால் கொடுப்பதால், இலட்சக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு அது முறையாகச் சேராத காரணத்தினால், அவர்கள் படிப்பிலே பின்தங்கி விடுகிறார்கள் என்ற கருத்தையும் இந்த நேரத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சீருடை வழங்கப்படுகிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். அதற்காக, பல இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சீருடையை நீங்கள் தைத்துக் கொடுக்கிறீர்கள். ஒரு வகுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியாகத் தைத்துக் கொடுத்தால் போதும் என்று ஒரே மாதிரியாகத் தைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே என் போன்றிருப்பவர்களுக்கும் இன்னும் கொஞ்சம் வேறு விதமாக இருப்பவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகத் தைத்துக் கொடுத்தால், அதை உபயோகப்படுத்த முடியாது. அதைப்போல் தான் மாணவர்களுக்கும், ஆகவே, அவர்களுக்குத் துணியாக கொடுத்து, கூலியை கொடுத்தால், அவர்கள் தாங்களாகவே தைத்து கொள்வார்கள். இல்லையென்றால் நீங்கள் செலவழிக்கின்ற அத்தனை பணமும் பாழ்—வீணாகிறது. அந்த மாணவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியாகத் தைத்து கொடுத்தால், ஒரு வகுப்பில் ஒரே உயரம் உள்ளவர்களும் பருமன் உள்ளவர்களும், இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறார்களா? ஆகவே, அந்தத் துணியை—நீங்கள் தைத்து கொடுப்பதால். கான்டிராக்டர்கள் செய்கின்ற தவறுகளின் காரணமாக, ஏழை மாணவர்கள் உபயோகிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டி காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, தைத்து கொடுக்கின்ற முறையை விடுத்து, அவர்களுக்குத் துணியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் துணியாகப் பயிற்சிக் கொடுப்பதற்கு 1982-83 ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 40,000 ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பயிற்சி எங்கே கொடுக்கப்படுகிறது? யார் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்பில்லை. அவர்கள் எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று ஒன்றுமே இதில் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி ரூபாய் 40,000 செலவழித்து கொடுக்கப்படுகின்ற பயிற்சி முகாம் எங்கே இருக்கிறது? பயிற்சி பெறுவோர் யாரா தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்?



[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 12]

கள் எந்த விதியின் கீழ் எடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னால், அந்த மாணவர்கள் பலன் பெறவாய்ப்பிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பிற்படுத்தப்பட்டோரில் விவசாயிகளுக்கு ரூபாய் 2,500 கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுதிருக்கிற விலைவாசியில் ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால், ரூபாய் 20,000-க்கு மேலாகிறது. ஆகவே, அந்த மானியத் தொகையை ரூபாய் 5,000-ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிணறு வெட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, ரூபாய் 1'67 இலட்சம், ஒராண்டுக் காலத்திற்கு. தமிழகத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டோர் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ரூபாய் 1'67 இலட்சம் மட்டும் தான் தொகை என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்த விதத்தில் போதுமானது? எனவே, அந்தத் தொகையையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனை கையகப்படுத்துவதற்காக, ரூபாய் 15 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரை முன்னேற்றுவதற்கு இந்த அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, ரூபாய் 16 இலட்சத்தை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும், அந்த வீட்டு மனை இல்லாதவர்களுக்குக் கையகப்படுத்திக் கொடுப்பதற்கென்று, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையில் தாசில்தார்கள் இல்லை. அவர்களையெல்லாம் போட்டு, கையகப்படுத்திக் கொடுக்க நிதி உதவியை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, நுகர்பொருள் வாணிக முறையைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலே செயல்முறையிலே இருக்கின்ற சில தவறுகளை மட்டும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றபோது, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் 50 சதவீதம் லெவி வாங்குமென்று இந்த மன்றத்திலே அறிவித்தார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் தங்கள் வீட்டிற்குத் தேவையான நெல்லை, நிலத்திலிருந்து எடுத்துச் சென்றாலே செக்போஸ்ட் என்று வைத்துக் கொண்டு கட்டை வண்டிகளை மறித்து, பறிமுதல் செய்கிறார்கள். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பிறகு அவர்கள் பணம் வாங்க என்ன கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்ல ஆரம்பப்படுகிறேன். அங்கே வாங்குகின்றவர்கள் மூட்டைக்கு ரூபாய் 1 கொடுத்தால்தான் கிடங்கிலே அளப்பேன் என்று அளவைக் கூலி கேட்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம். அ-1 மட்டுமல்ல, இறக்கி வைக்க ரூபாய் 1 எடுத்துக் கொள்ளி

1982 மார்ச் 12] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

றேன் என்று சொல்கிறார்கள். இடைத்தரக்களிடமிருந்து படுகிற பாடு வேறு. உங்களிடம் அளக்கிற தொகையில் ரூபாய் 2 எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ரீஜினல் ஆபீசர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயிகள் படாத பாடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்திக்குக் கட்டுப்படியான விலை வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், கமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாயச் சமுதாயத்தைக் கொள்ளைக்காரர்கள் போன்று பாவித்துக்கொண்டு, தாலுகா ஆபிசிலே வைத்துக் கொண்டு, அதற்குப் பிறகு 50 சதவீதம் எடுத்துக் கொண்டு 3 தினங்களுக்குப் பின்னால், அந்த விவசாயிகள் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1:00]

சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் அளந்ததற்குப் பின்னால், பணம் அவனுக்கு எப்போது கிடைக்கிறது என்றால், 6 நாட்கள் கழித்துதான் கிடைக்கிறது. அது ரீஜினல் ஆபீசுக்குப் போய், செக்காக கொடுத்து அது திரும்ப வருகிறது. ஆனால் இந்த விவசாயி களத்திலே இருந்து எடுத்துச் சென்று அங்கே மாற்றுப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கு செல்லுகிறான். இப்படிப்பட்ட வனுக்கு 6 தினங்கள் கழித்துப் பணம் கிடைக்கிறது என்றால் இது என்ன நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த விநியோக முறை இருக்கிறதே அது கூட்டுறவு அங்காடியாக இருந்தாலும் சரி, சிவில் சப்ளைஸ் மூலமாக இருந்தாலும் சரி, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற அங்காடிகளில் 500 கார்டுகளை அவர்களே வாங்கி வைத்து ஜீனியை ஒட்டுமொத்தமாக விற்கிறார்கள். அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் பிடித்தால் கூட அவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, அளந்து கொடுக்கின்ற பொருட்கள் 100 கிராம் இருக்க வேண்டுமென்றால் 80 கிராம்தான் இருக்கிறது. பாக்கியை அவர்களே கையகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இத்லே தவறு இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி அப்படி பிடித்தால் அதிகாரிகள் அவர்கள் மீது போதுமான நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அப்படி நடவடிக்கை இல்லாத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றன.

தமிழகத்திலே கோதுமையை நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுகிறோம். இங்கே 16 ரோலிங் மில்கள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லும் போது இது மத்திய அரசு பொறுப்பு என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு கொடுப்பதை போராடிப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். 40 சதவீதம் அரசுக்கு கொடுத்து விட்டு 60 சதவீதத்தை அவர்கள் விருப்பப்படி விற்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே விலைக்கு விற்கலாம் என்று விதி வைத்திருக்கிறார்கள்.



[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 12]

அரசு என்ன விலைக்கு எடுக்கிறதோ அதே விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏன் அப்படி ஒரே விலைக்கு விற்கவேண்டும் அரைவைக் கூலியைக் கொடுத்து நாமே விநியோகித்தால் நல்லது. மைதாவினுடைய விலையை பிளாக் மார்க்கெட்டில் அதிகமாக விற்கப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும்; அமைச்சருக்கும் தெரியும். இந்த நிலையை களைந்து விநியோகத்தை ஒழுங்கான முறையில் செய்ய வேண்டும். இந்த 16 ரோலிங் மில்களும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. (மணியடிக்கப் பற்றாது.)

மீனவர்களைப் பற்றி பேச முடியாவிட்டாலும், மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்கிற நிலை இருக்கிறது. சிலோன் கடற்கரையிலிருந்து அவர்கள் போர்க் கப்பல்களை வைத்து நமது மீனவர்களை அடித்து இழுத்துச் செல்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் கூட எனக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. இலங்கையில் நமது படகுகளை இழுத்துச் சென்று வைத்துவிட்டு, அவர்களை ஜெயிலில் அடைத்துருக்கிறார்கள். நமது தூதரக அதிகாரிகள் மூலமாகக்கூட அவர்களை வெளியே எடுக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் திருப்பி கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த கடன் வட்டியைக் குறைத்து நீண்ட நாள் தவணையாக பெறுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு நிலைமை சம்பந்தமாகவும் மற்ற துறைகள் சம்பந்தமாகவும் அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அருமை சகோதரப் பொன்னுரங்கம் அவர்கள் மீனம் பற்றிய துறை சம்பந்தமாக விரிவாக எங்கள் கட்சியின் கருத்துகளை எடுத்து வைத்தார்கள்.

உணவுத் துறை சம்பந்தமாகவும், பிற்பட்டோர் நலப் பற்றியும் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே வைத்துள்ள அறிக்கையிலே தமிழ்நாட்டிலே பொதுவாக உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது. The rice stock is satisfactory and the prices are also reasonable என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு உணவை உற்பத்திச் செய்த விவசாயிகளுக்கு நாம் நியாயமான விலைகளைக் கொடுக்கிறோமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று

1982 மார்ச் 12]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தான் நான இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலம் ஏற்கெனவே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் சொன்னதைப்போல மாநிலினவி செல்லப் சலிபிசியன்ட்' என்று சொல்லக் கூடிய அளவீடு உணவு உற்பத்தியில் தனிநிலைவு கொண்ட மாநிலமாக இருக்கிறது என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாகத்தான் சொன்னார்கள். ஆகையினால் கேரளாவைப்போல அல்லது மற்ற சில மாநிலங்களைப்போல உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறை மாநிலமாக நம்முடைய மாநிலம் இல்லை. ஆனால் உணவு நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது; விலைகள் ரீசனபிளாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்ற சமயத்திலேதான் எது ரீசனபிள் எது அன் ரீசனபிள் என்று நாமே முடிவு செய்துவிடுகிறோம். விவசாயிகளையும் சேர்த்து வைத்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல் நீங்கள் ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்துவிட்டு 'ரீசனபிளாக' இருக்கிறது என்று சொன்னால், விவசாயி அதை அன்-ரீசனபிள்' என்று சொல்வார்கள். நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, 115 ரூ. ஒரு குவின்டால் நெல்லுக்கு விலை என்று, அது அன்-ரீசனபிள்' மிகக் குறைவான விலை என்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்காமல், எங்கள் கஷ்ட நஷ்டங்களை, குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்காமல், நீங்களே விலையை நிர்ணயம் செய்து இருப்பதால், எங்களுக்கு வரும் வருமானத்தை இப்படி எடுத்துச் சென்று விடுகிறீர்களே என்று விவசாயிகள் குறைபட்டுக் காண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு எந்த உகையில் சமாதானம் தெரிவிக்கிறது என்றால், நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறோம். மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அமைச்சர் ரால் பிரேந்திர சிங் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் 144 ரூ. செலவாகிறது. ஆகவே ஒரு 3 ரூபாய் அவர்களுக்கு இலாபம் கிடைக்கவேண்டும் என்கிற வகையில் ரூ. 147 கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருப்பதாக விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மானியக் கோரிக்கையில் நடந்த விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி கேட்டு விட்டால் போதுமா? அல்லது எழுதி விட்டால் போதுமா? நாங்கள் எழுதி விட்டோம் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று பார்க்கிறீர்களா? மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை என்றால், நீங்களே அதைக் கூட்டிக்கொடுக்க வழியே இல்லையா? விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் விரும்பவில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் குற்றம்சாட்ட விரும்புகிறேன்.



[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 19]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில், கனெனார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், நம்முடைய இவ்வறைய ந்தியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் அன்றைக்கும் அமைச்சராக இருந்து இருக்கிறார்— நெல்லுக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையை விடக் கூடுதலாகக் கொடுத்தது தெரியாதா? ஒரு நிலைமையில் ரூ. 35 கூட கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம். ரூ. 140 கூட கொடுத்து அரசாங்கத்தின் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வாங்கி இருக்கிறோம். ஒரு நிலைமையை சமாளிக்க அந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லையா? அது மட்டும்ல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு சிலசில சமயங்களில் அதிகமான விலை கொடுக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படவில்லையா / அதைப் போல இந்த நேரத்தில் செய்ய முடியாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எதற்கெடுத்தாலும் நாங்கள் கேட்டோம்: அவர்கள் கொடுக்கவில்லை, ஆகவே நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்லி தப்பித்து விடமுடியாது என்று நான் மீண்டும் சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையிலே என்ன குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் என்றால்

But the Government of India have fixed a price of Rs 115 per quintal of common variety. They have also informed the State Governments that no bonus or cartage etc. should be paid in addition to procurement price and if this is not observed the credit facilities from the Reserve Bank at low rate of interest for procurement will not be granted.

ரெஸ்டிரிக்ட்டு அவ்வளவு தானே / ரிசர்வ் பாங்க் கொடுக்கும் கேஷ்-கிரிடிட் பெசிலிடி சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நீங்கள் அவையில் செய்ய முடியாது. அவ்வளவு தான். நீங்கள் உங்களுடைய ஓன் பண்ட்ஸ் இருந்து அதிகம் கொடுத்து வாங்குவதற்கு ரெஸ்டிரிக்ட்டு கிளையாது. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தன்னுடைய சொந்த நிதியில் இருந்து—ட்ரேடிங் ஆக்டிவிடீஸுக்கு வேஸ் அன்ட் மீன்ஸ் விட்வான்ஸ் என்கிற வகையில் கொடுத்து, அதிகமான விலைக்கு டீஸை வாங்கலாம். அப்படி அதிகம் கொடுத்து வாங்குவதற்கு நீங்கள் உத்தரவு போட்டதை மத்திய அரசு தவறு என்று சொல்லி தாக்கீது ஏதேனும் அனுப்பியுள்ளதா / நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிகம் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அந்த எண்ணம் உங்களுக்கு இல்லை. அதே நேரத்தில் அரிசி விலையைக் குறைத்துக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொளையும் திருப்திப் படுத்த முயலுகிறீர்கள். நெல்லுக்கு அதிக விலைகொடுக்கக்கூடாது என்ற உட்கருத்தில் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலையை இங்கே வலியுறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதனால் தான் உற்பத்தி விலை 144 ரூ. ஆகிறது என்று தெரிந்து, ரூ. 147 தரவேண்டும் என்று நங்களே மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியிருந்தும். அதை நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் சொல்கின்ற வாதம், சலுகைக்கு உதவாத வாதம், எடுபடாத வாதம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒரு உதாரணத்தைச் சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்திற்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்டுஜட்டில் இருந்து 140 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவிலையை / மின்சார வாரியத்திற்கு வரவேண்டிய நிலுவைகள் வரவில்லை அதற்காக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லையா / அதைப்போலவே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் டிரெடிங் ஆக்டிவிட்டிகளாக சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேசனுக்கு நீங்கள் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது. ரிசர்வ் பாங்க் ரேட் ஆப் இன்டர்ஸ்ட் குவறாவாகக் கிடைக்கிறது என்பதைத்தானே நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள் நீங்கள் நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிறீர்கள், சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேசனுக்கு அமைச்சராகவும் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் பட்டுஜட் நிதியில் இருந்து கொடுங்கள்.

(பிற்பகல் 1.10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றி பின்னாலே விரிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால் நேரம் இருக்குமோ இருக்காதோ தெரியவில்லை. இதுபற்றி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய அரசு 115 ரூபாய் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த மாநில அரசு அவர்கள் நிர்ணயித்த விலையைவிட 10 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அந்த மாதிரி 2, 3 ஆண்டுகள் நாங்களும் கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது 115 ரூபாய்க்குமேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசு திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதை மீறு கொடுத்தால் கிரிடிட் பெசிலிட்டிஸ் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டுக் கொண்டதான் கர்நாடகத்தில் கூடுதல் கொடுத்தார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு கிரிடிட் பெசிலிட்டிஸ் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பிறகு அந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் போய் கேட்டு, 12½ சதவீதம் கிரிடிட் பெசிலிட்டிஸ் தருகிறார்கள்.

ரிசர்வ் பாங்கில் பணம் வாங்காமல் 100 கோடி ரூபாய், 150 கோடி ரூபாய்க்கு நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமானால மாநில அரசில் அந்த அளவுக்குத் தொகை இல்லை. இங்கே 50 சதவீதம் லெவி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், பாஞ்சாப், அரியானா மாநிலங்களில் 90 சதவீதம் லெவி வாங்குகிறார்கள். வேறு பல மாநிலங்களில் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்ற விபரத்திற்குப் பின்னால் வருகிறேன். ஆகவே, நாம் 115 ரூபாய் கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்



[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1982 மார்ச் 12]

களிலும் அந்தவிலைக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். அங்கிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிற காரணத்தால் நால் லெவி வைத்து 1.15 ரூபாய்க்கு வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்குகிறோம். ஆனால் விவசாயிகளிடம் அந்த லெவியை நாம் வசூலித்துத் தவில்லை. அவர்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்குத் தனியாக கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் 1974-75 ல் விவசாயிகளுக்கும் லெவி இருந்தது; வியாபாரிகளுக்கும் லெவி இருந்தது. இப்போது விவசாயிகளுக்கு லெவி போடவில்லை. அவர்கள் கஷ்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகப் போடவில்லை.

இந்த விலைக்கு வாங்குவதிலே கூட கிலோவுக்கு 55 காசு குறைத்துத்தான் பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் காணும்போது மத்திய அரசு ஏதாவது தந்தால்தான் நம்மால் அதிக விலை கொடுக்க முடியும் என்று திட்டவட்டமாக தெளிவாகப் பல்முறை சொல்லியதை இப்போதும் சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியாகச் சொல்லார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; இப்போதே சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் நீங்கள் ரிசர்வ் வங்கியின் காஷ் கிரடிட் பேசிலிட்டிருக்கையன்படுத்தும்போதுதான் மத்திய அரசு அல்லது ரிசர்வ் வங்கி ரிஸ்டிரிக்ட்டுப் போடுகிறது. இதிலே 'காப்பிட்டல்' எக்ஸ்பென்டிச்சர்கள் போடப்போகிறார்கள், 100 கோடி ரூபாய் இதற்கு ஒதுக்கியதால் ஒரு வாரத்தில் கொளமுதல் செய்து. அடுத்த வாரத்தில் அரிசியாக்கி, விற்று விட்டால் கொடுத்த பணம் திரும்ப வந்து விடுகிறது. இதிலே போட்ட பணம் திரும்பினால் 10 ஆண்டுக் காலமா ஆகும்! வேய்ஸ் அன்டு மீன்ஸ் நிதியிலிருந்து 10 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் கொளமுதல் ஆகி, ஒரு வாரத்தில் அரிசி ஆகி, அடுத்த ஒரு வாரத்திற்குள் அந்தப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடும் அல்லது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்துவிடும். ஆகவே, இந்த வியாபாரிகளுக்கு நீங்கள் வட்டியில்லாமல் பணம் கொடுக்கலாம். கொடுத்த பணம் எப்படியும் ஒரு மாதத்திற்குள் திரும்பி வந்துவிடும். ஆகையால் இந்த வசதம் செல்லுபடி ஆகாது.

நீங்கள் அரிசி விலை குறைவாக இருக்க வேண்டும்; நெல்லுக்கு விலை கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறீர்கள். இந்த எண்ணம் உங்கள் மனதிலே இருக்கிறது. ஆனால் வெளியிலே சொல்லும் போது மத்திய அரசு தடுக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்கள். தமிழ்நாடு எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு கோடி, கோடியாக கொட்டி கொடுக்கிறீர்கள். அது திரும்பி வரவாப் போகிறது! திரும்பி வராததற்கே இப்படிக் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால் திரும்பி வரக்கூடியதற்கு, ட்ரேடு ஆக்டிவிட்டிக்கு ஏன் கொடுக்கக்

1982 மார்ச் 12]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கூடாது? பணம் கொடுங்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் வாங்குங்கள். அவர்கள் 115 ரூபாய் கொடுக்கச் சொன்னால் 147 ரூபாய்க்கு நாங்களே எங்கள் அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து வாங்குகிறோம் 30 சோடி ரூபாய், 40 சோடி ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். அதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றால் அது வேறு விஷயம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றால் அதற்கு என்னுடைய விளக்கத்தை இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் முடித்துவிடுகிறேன். நீங்கள் பின்னால் பதில் அளிக்கும்போது விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள். ஆக, மாநில அரசின் பணத்திலிருந்து நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்கலாம். அதிக விலை கேட்டால் இவ்வேற்றுமைக்கு மத்திய அரசை காரணம் காட்டுகிறீர்களே தவிர உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு போதுமான விலை கொடுப்பதற்கு உங்களுக்கு மனம் இல்லை என்பதை நாங்கள் இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதே போல் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருந்து வரக்கூடியவர்கள். இந்த தஞ்சை மாவட்டம் இருக்கின்றதே, அங்கே இருப்பவர்கள் நெல்லை மட்டும் தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டம் போன்ற மற்ற மாவட்டங்களிலே இருப்பவர்கள் கமர்ஷியல் க்ராப் தான் செய்கிறோம். ஆகவே கிருஷ்ணாயில் வாங்க வேண்டும் என்றாலும் சரி, துணி வாங்க வேண்டும் என்றாலும் சரி, பருப்பு வாங்க வேண்டும் என்றாலும் சரி தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருப்பவர்கள் நெல்லைத்தான் கொண்டுபோய் விற்க வேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே தொடர்ந்து எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ரைஸ் பவுல் என்று சொல்லப்படுகின்ற தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயி நெல்லை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறான். அதை எக்ஸ்ப்ளாய்ட் பண்ணுவதற்கும், சாப்பிட்டுவிட்டுப் போவதற்கும் மற்ற டிஸ்ட்ரிக்கிலே இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொடர்ந்து வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்து ரைஸ் பவுல் என்று சொல்லப்படுகின்ற காவிரி டெல்டா பகுதியிலே இருக்கின்ற தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு சரியான விலை கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. அதனால் மற்ற மாவட்டங்களிலே இருப்பவர்களின் பொருளாதார நிலைமை மேம்பட்டு இருந்தாலும் கூட தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருப்பவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை மேம்படவில்லை. அதற்கான முறையிலே நீங்கள் ஈடுபடவில்லை என்பதை என்னாலே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.



[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 12]

அடுத்து, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிலே பலவிதமான ஆக்டிவிட்டிஸ் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்தக் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமயத்திலே அது சிறிதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது எல்லாமே அதிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது. ஒரு பக்கத்திலே சிமெண்ட், ஒரு பக்கத்திலே பாமாலின், ஒரு பக்கத்திலே கடலை எண்ணெய், ஒரு பக்கத்திலே அரிசி என்று இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது. எப்படிப் பொதுவுடமை நாடுகளிலே இப்படி உணவுப் பெருட்களை வழங்குவதற்கு ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கின்றதோ அதே போன்று ஏறக்குறைய ஒரு பாதி அளவுக்கு மானோலித்திக் ஆர்கனை சேஷனாக அது வளர்ந்து விட்டது. 100 கோடி, 200 கோடி, 300 கோடி என்று மிகப் பெரிய அளவிலே ட்ரான்ஸாக்ஷன் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது வளர்ந்துவிட்டது. அப்படி வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தால் I am afraid whether there is any proper control on purchase as well as distribution இந்த சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிலே இப்போது ஒரு ரீஜினல் மேனேஜர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரீஜினல் மேனேஜர்களின் அந்தஸ்துகள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் ஜெனரல் மேனேஜராக ஆக்கப்பட வேண்டும். அந்தந்த ரீஜினிலே இருக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு ஏற்ப அவர்கள் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இப்போது உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிதம்பரத்திலே இருந்து உளுந்து வருகின்றது. தஞ்சாவூரிலே இருந்து உளுந்து வருகின்றது என்றால் ஒரு சீசனிலேதான் வரும். அப்படி வருகின்ற சமயத்திலே ரீஜினல் மேனேஜர் ஆஃபீஸிலே இருந்து டெலக்ஸ் அடிக்கப்படுகின்றது—தந்தி கூட அல்ல, டெலிபோன் கூட அல்ல, டெலக்ஸ் அடிக்கப்படுகிறது—அவர்களாலே வாங்க முடியாது. ஒரு சென்ட்ரல் ஆர்கனைசேஷன் இருக்கின்றது. அங்கே பர்சேசிங் மார்க்கெட்டிங் ஆஃபீஸர் இருக்கிறார், அவர் சொன்னால் தான் வாங்கலாம். அவர் சொல்லவில்லை என்றால் வாங்க முடியாது. ஆனால் அந்த மார்க்கெட்டிங் ஆஃபீஸரை வாங்க வைப்பதும் வாங்காமல் இருக்க வைப்பதும் அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளின் கண்ட்ரோல்தான். மேனேஜிங் டைரக்டரின் கண்ட்ரோலிலே இல்லை. ஆகவே விலை குறைகின்ற சமயத்திலே அவர்கள் வாங்காமல், வியாபாரிகள் மட்டும் கொள்ளை அடிக் கின்ற நிலைமைகள் நிறைய இருக்கின்றன. We have got instances ஆகவே இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே ரீஜினல் மேனேஜர்களை எல்லாம் ஜெனரல் மேனேஜராக ஆக்க வேண்டும். அவர்களே முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்ற நினைமையினை ஏற்படுத்த வேண்டும். விலை குறைவாக இருந்தால் ஆல்ரைட் வாங்கு என்று அந்த விவசாயிக்கு நஷ்டம் வராமல் இருக்கின்ற சமயத்தில் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் போனால் ஒரு மூட்டைக்கு 10 ரூபாய் ஏறும். அது விவசாயிகளுக்குப் போகலாமே. ஆகவே இதிலே எல்லாம் இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளைச் சீர் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அடுத்து சிமெண்டை எதற்காக அனாவசியமாக சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. உணவுப் பொருட்களை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். உணவுப் பொருட்களுக்கு என்று ஒரு ஸ்தாபனம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றபோது சிமென்ட் மற்றும் எல்லாவற்றையும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாடு சிமென்ட் மார்க்கெட்டிங் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். அல்லது தமிழ்நாடு சிமென்ட் என்று அவர்களே டீல் பண்ணட்டுமே. அல்லது வேறு யாரிடமாவது கொடுங்களேன். ஆகவே எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக வைத்திருப்பதால்தான் தமிழ்நாட்டிலே ப்ளாக் மார்க் கெட்டிலே சிமெண்டின் விலை ஏறுகின்றது. முக்கியமான காரணம் இதுதான். சரியான டிஸ்ட்ரிபுஷன் கிடையாது. பெர்மிட் சிஸ்டம் இருந்தால் தான் விலை உயர்ந்தது. ஆகவே அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ். மொத்தம் 17 ஆயிரம் கடைகள் இருக்கின்றன. கிராமத்திலும் நகரத்திலும் மொத்தம் 17 ஆயிரம் கடைகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த 17 ஆயிரம் கடைகளிலேயும் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் மற்றும் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனை மேனேஜ் பண்ணுகின்றவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. 150 ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள். இப்போது ஒரு வேளை ஏற்றி இருக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே இந்த 150 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு யாராவது வாழ முடியுமா? கிராமத்திலே கூலி வேலைக்குப் போகின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கிடைக்கின்றது. ஆகவே இவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளத்தை வைத்து என்ன செய்ய முடியும். அவன் போய் எங்கேயாவது கூலி வேலை செய்தால் கூட அவனுடைய சம்பளம் 30 நாட்களுக்கும் என்ன கிடைக்கும்? ..... (குறுக்கீடு)..... அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் கூலி வேலை செய்பவர்கள் வெய்யிலிலே காய்ந்தால் தானே சம்பளம் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் வெய்யிலிலே கஷ்டப்படாமல் நிழலிலே இருப்பவர்களுக்கு சம்பளம் வெட்டு வைத்திருக்கிறீர்களா?

(பிற்பகல் 1-20).

செக்ரட்டேரியட்டிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் சம்பளம் குறைவானவர்கள். கிராமப்புறங்களிலே வெய்யிலிலே வேலை செய்கிற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு சம்பளம் அதிகம் என்று சொன்னால் அது உண்மையில்தான். ஆகவே அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அவன் எப்படி ஷாழ் முடியும். குறைந்த அளவு சம்பளமும் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களிடத்திலே மிக ஸ்கேர்சிட்டி



[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 மார்ச் 12]

யான பொருள்களை அரிசி, கோதுமை, மண்ணெண்ணெய், பாமாயில் போன்ற பொருள்களையும் கொடுத்துவிட்டால் அவன் என்ன செய்வான்? அதை வைத்துக் கொண்டு பிழைக்கத்தான் பார்ப்பான். 150 ரூபாய் சம்பளத்தில் தனியாகக் கூட வாழ முடியாது. குடும்பத்தோடு வாழ்பவன் என்ன செய்வான்? ஆகையினால் தேவையின் காரணமாக, நெசகிட்டியின் காரணமாக இது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுகிறான். சட்டத்திலே சொல்பார்கள் “Necessity knows no law” என்று. ஆகவே நிர்ப்பந்தத்தின் மூலமாக முறைகேடுகள் நடப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கு அரசே காரணமாகி விடக் கூடாது என்ற வகையில், அவர்களுடைய சம்பளத்தை குறைந்த பட்சம் 300 ரூபாயாவது ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், நீங்கள் 5 மூட்டை சர்க்கரையை ரொமத்திற்கு எடுத்துச் செல் என்று அவனிடம் கொடுத்தால், வழியிலேயே வியாயாரியிடம் ரெண்டு மூட்டையை 150 ரூ. விலைக்கு விற்று 300 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு, நீங்கள் கொடுக்கும் 150 ரூபாயையும் வைத்துக் கொண்டு அவன் குடும்பம் நடத்துகிறான்.

Government should not encourage this.

அரசாங்கமே திருடுவதற்கு உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது. ஆகவேதான் அவர்களுடைய நிலைமையை பரிசீலித்து அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 300 ரூபாயாவது வழங்குவதற்கு உண்டான நிலைமையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது ரைஸ் மில்லை எடுத்துக் கொண்டால், அவைகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிக நல்லத் திட்டம் தான். ஆனால் அதை எப்படி பண்ண வேண்டும் என்றுதான் சொல்லவில்லை. அதை எப்படி பண்ண வேண்டும் என்ற வகையில் நீங்களாகவே ஒரு மாடல் தயாரித்து—உங்களிடம் டான்சி போன்ற நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன—அவற்றின் உதவியுடன் மாதிரிகளைத் தயாரித்து இம்மாதிரி ரைஸ் மில்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் காட்டுங்கள். அல்லது அவைகளைத் தயாரித்து நீங்களே விற்பனை செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்யாமல், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர், ஹல்லருடன் கூடிய ஷெல்லர் வைத்து நவீனப்படுத்துங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னால், இரண்டு ஹல்லர்களை இணைத்து ஏதோ ஒரு வகையில் ரைஸ்மில் இயந்திரத்தை தயாரித்துக்கொண்டு வந்து, நாங்கள் நவீனப்படுத்திவிட்டோம், சர்டிபிகேட் தாருங்கள் என்று கேட்டு, உங்களிடம் சர்டிபிகேட் பெரும் வகையில் தான், அந்த வேலைகள் நடக்குமே தவிர, உண்மையாக அதனை அமல்படுத்த முடியாது. உண்மையாக அந்த மில்கள் பயன் பெறாது. அவைகளை வாங்கி பூட்டி, ஒட்டும்போது உண்மையிலே அந்த மில்கள் ஒழுங்காக ஓடாத நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே, இதற்கு அரசாங்கமே தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 12]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அடுத்தபடியாக பிற்பட்டோர் நலத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், இது குறித்து அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. 5, 6 நாட்களுக்கு முன்னாலே கூட, நேற்றைக்கு முன் தினம் கூட தம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களோடு இது சம்பந்தமாக நாங்கள் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த சமயத்தில் தான் பிற்பட்டோர் நலக் குழு என்ற ஒன்றை சட்டநாதன் அவர்கள் தலைமையிலே நிறுவினோம். அப்போது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய கழக அரசிலே பங்கேற்றிருந்தார்கள். ஆகவே எல்லோரும் சேர்ந்துதான் அப்போது சட்டநாதன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை நிறுவினோம். அந்தக் குழு சில பரிந்துரைகளைச் செய்தது. அதிலே முதல் பரிந்துரை என்னவென்றால், கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில் பிற்பட்டோருக்கு என்று 25 சதவீதம் ஒதுக்கீட்டை போதாது என்றும், அதை 33 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இன்னொரு பரிந்துரை என்னவென்றால், அந்த 25 சதவீதத்தை 33 சதவீதமாக உயர்த்தி ஒதுக்கீடு செய்தால் மட்டும் போதாது மிகவும் பிற்பட்டோர் என்று சொல்லி ஒரு தனியாக பார்டிஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருந்தனர்.

அதாவது இப்படி ஏன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் நாங்களும் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்கள் யார் என்றால் அது பிராமணர்கள் தான். இந்தக் கருத்தை நான் ஆளும் கட்சியின் வரிசையில் இருந்த போதே தெரிவித்திருக்கிறேன், எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்து சொல்வதில் எந்தவிதத் தவறு இல்லை என்றே கருதுகிறேன். பிராமணர்களைத் தவிர மற்ற அத்தனை பேரும் நாங்கள் பிற்பட்டவர்கள் தான் என்று சர்டிபிகேட் வாங்கித் தந்து விடுகிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தில் இருந்த அதிகாரி ஒருவர் கொண்டாட் ரெட்டியார் சமூகத்தினர் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி சர்டிபிகேட் வாங்கிவிட்டார். அதற்கு டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டர் என்ன சொன்னார் என்றால் ரெட்டியார் வகுப்பினர்கள் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பின் கீழ் வரமுடியாது, இது அதன் கீழ் உட்பட்டது அல்ல என்று சொன்னார். அது எப்படி கிடையாது என்று சொன்னார்கள், கொண்டாட் ரெட்டியார் என்ற வகுப்பினர் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பின் கீழ் தான் வரும் என்று சொல்லி, ஐக்கோர்ட்டிலே இருந்து கலெக்டருக்கு ஸ்டிரிச்சர்ஸ் பாஸ் பண்ணி அனுப்பி, இருக்கிறார்கள் என்ற செய்திகளை நாம் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். ஆகவே தான் பிராமணர்களைத் தவிர மற்ற அத்தனை பேரும், நாயடுவாக இருந்தாலும், செட்டியாராக இருந்தாலும் வேளாளராக இருந்தாலும் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று தான் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். பெண் கொடுக்கிற நேரத்திலே மட்டும் தொண்டை மண்டலம்



[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1982 மார்ச் 12]

துளுவ வேளாளர் என்று ஜாதிப் பெயர் மிக உயர்வாக வந்து விடும். ஆனால் சர்டிபிகேட் வாங்குகிற சமயத்திலே அல்லது ஏதாவது ஒரு நிலையிலே அவர்கள் தாங்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். விஸ்டிலே சேர்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் பிராமணர்கள் தான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏன் அவர்களையும் தான் பட்டியலில் போட்டுவிடுங்களேன். அதை மட்டும் ஏன் தனியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த நாட்டில் அவர்கள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தார்கள்?

ஆகவேதான், சட்டநாதன் குழுவினரே சொன்னார், முற்பட்டோர் ஜாதிக்காரர்கள் ஏதாவது ஒரு கருத்தை வைத்துக் கொண்டு, பிற்பட்டோருக்கு கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளை எக்ஸ்பிளாயிட் செய்கிறார்கள். அதை தடுக்க வேண்டும். பிளாக் பண்ண வேண்டும். 25 சதவீதத்தை 33 சதவீதமாக மாற்றினால் மட்டும் போதாது, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்ற பிரிவை இன்னொரு பார்டிஷனாக போட்டு அதற்கு தனியாக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஃபார்வேடு கம்யூனிட்டி, பேக்வேர்டு கம்யூனிட்டி என்று இரு பிரிவுகளோடு, மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் மோஸ்ட் பேக்வர்டு என்று ஒரு பார்டிஷன் வைத்து அதற்கென்று சில பெர்சன்டேஜ்களை ரிசர்வேஷன் பண்ண வேண்டும். பேக்வர்டு என்று சொல்லி 15 சதவீதம், மோஸ்ட் பேக் வார்டு என்று சொல்லி 16 சதவீதம் ஆக மொத்தம் 31 வரும். அல்லது, 16: 17 என்ற விகிதத்திலாவது வைத்தால் 35 சதவீதம் வரும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இதிலே ஒரு தனிப் பிரிவாக வைத்து செய்ய வேண்டும்.

இன்று சலவைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டி. கொண்டா ரெட்டி இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப் ஆக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆகவே சலவைத் தொழிலாளர்கள், பாணை செய்கிறவர்கள், மற்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இப்போது பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டியில் இருக்க வேண்டும். மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் என்று காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது 1977-ல் வைத்திருந்தார்கள். பள்ளிக் கூடங்களில் சேருவதற்காக என்றாலும் சரி அல்லது கல்லூரிகளில் சேர வேண்டுமென்றாலும் சரி மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்க்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் வைக்க வேண்டும் என்று அன்றையதினம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் உத்தரவு போட்டார்கள். அது கொஞ்ச காலத்திற்கு இருந்தது. ஆனால் இடையில் அதை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். இப்போது சர்வீஸ் கமிஷனுக்குச் சென்று மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ் என்றால், என்ன ஐயா, மோஸ்ட் பாக்வேர்ட், 45 மார்க் வாங்கியிருந்தால் படிக்கலாம், 50 மார்க் வாங்கியிருந்தால்

1982 மார்ச் 12] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஸ்காளர்ஷிப் கிடைக்கும் பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிக்கு, அப்பாயின்ட்மென்ட்க்கு மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ் என்று ஒன்றும் எங்களுக்கு டைரக்ஷன் கிடையாது, என்று சொல்கிறார்கள். ரெக்ரூட்மென்டில் அப்படி ஒன்றுமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷன் என்றாலும், பாலிடெக்னிக் என்றாலும், என்ஜினியரிங் கல்லூரி என்றாலும் சரி, பாக்வேர்ட் க்ளாஸ், மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் என்றிருந்த டிஸ்டிங்க்ஷனை எடுத்து விட்டார்கள்.

நாம் அண்ணா வழியில் வந்தவர்கள், ஜாதி இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று பாடுபடக்கூடியவர்கள். அப்படி ஜாதி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்று பாடுபடக்கூடிய இயக்கத்தில் இருந்து நாம் வந்திருக்கிற நேரத்தில் இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது? ஊர்வலம். வன்னியர் ஊர்வலம், சென்னையில், கோட்டையைக் குலுக்குகிறது. தென் ஆற்காடில் வன்னியர்கள் ஊர்வலம், எங்கள் மாணவர்களுக்கு பள்ளிகளில் படிக்க வாய்ப்பில்லை, மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்க்கு ரிசர்வேஷன் இல்லை. மெடிக்கல் காலேஜ்களில் படிக்கும் ஆயிரம் பிள்ளைகளில் பத்து பேர்கள் கூட எங்கள் கம்யூனிட்டியில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு இடம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு ஏன் வர வேண்டும்? ரிசர்வேஷனை நீங்கள் முன்னாலேயே செய்யலாம் அல்லவா? மீனவர்கள், வன்னியகுல ஷத்திரியர்கள் போன்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களையெல்லாம் அவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் சேர்த்து ஒரு கம்பார்ட்மென்டல் ரிசர்வேஷன் வைத்திருக்க வேண்டும். இன்று கலக்டர் வேலையாக இருந்தாலும், டெப்டி கலக்டர் வேலையாக இருந்தாலும், தாலுகா ஆபீஸ் குமாஸ்தா வேலையாக இருந்தாலும் சரி, ப்யூன் வேலையாக இருந்தாலும் சரி பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லி மேல் ஜாதிக்காரர்கள் நுழைந்துவிடுகிறார்கள்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 31 சதவிகிதம் ரிசர்வேஷன் இருந்ததை 50 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்திவிட்டது. பாராட்டுகிறேன். 25 சதவிகிதம் என்று வைத்திருந்த போதிலும் மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் ஆக இருக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றும் போகவில்லை, அதை 31 சதவிகிதம் ஆக அதிகப்படுத்தியபோதும் கூட அவர்களுக்கு ஒன்றும் போகவில்லை, இப்போது அதை 50 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்திய போதிலும் அதைவிட கீழ் நிலையில் இருக்கிறார்களே தவிர 1 சதவிகிதம் கூட கல்லூரி அட்மிஷன், பாலிடெக்னிக் அட்மிஷன், வேலை வாய்ப்பு இவற்றில் கிடைக்கவில்லை. எனவே தயவு செய்து சட்டநாதன் குழு பரிந்துரைகளை மீண்டும் படித்துப் பாருங்கள். படித்துப் பார்த்து—இந்த நாட்டில் ஜாதிச் சங்கங்கள், ஜாதி ஊர்வலங்கள் வளராமல் தடுக்க வேண்டும். அது ஜனநாயகத்திற்கே ஆபத்து.



[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 மார்ச் 12]

இன்றையதினம் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறேன். திரு. தங்கமணி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலும் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வன்னியர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று ஊர்வலம் போகும்போது எங்களைப் போன்றவர்கள் கலந்து கொள்ள முடிவதில்லை. அப்படி கலந்து கொண்டால் அது சரியாக வராது. அப்படியே கலந்து கொண்டாலும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சந்தேகக் கண்களோடு பார்க்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்ன வெனில், இது விஷயத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலை வராது தடுக்க வேண்டுமென்றால் மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் என்பது யார் யார் என்று ஒரு லிஸ்ட் இருக்கிறது. இந்த 50 சதவிகிதத்தில் 25 சதவிகிதம் மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்க்கு என்று வைத்துவிட வேண்டும். கல்லூரி அட்மிஷன்களானாலும் சரி, மருத்துவக் கல்லூரிகளானாலும் சரி, என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளானாலும் சரி, பாலிடெக்னிக்களானாலும் சரி, அவற்றிற்கான அட்மிஷன் சுளானாலும் சரி, வேலைவாய்ப்பானாலும் சரி, மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ்க்கு 25 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கி வைத்து மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர் அதில் நுழையாதவகையில் ஒரு அடைப்பு, தடுப்புச் சுவர் வைத்து மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள் முன்னேற வழிவகை செய்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த அளவில், அரசு கொண்டு வந்துள்ள திட்டங்களில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று 3 மானியக் கோரிக்கைகள் இந்த அவையின்முன் வைக்கப்பட்டு, பேரவையிலுள்ள உறுப்பினர்களின் சீரிய கருத்துக்கள் வேண்டப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு. பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இப்போது மணி 1½ ஆகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் எப்போது முடிப்பார்கள்? எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்வார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : என்னைப் பொறுத்தவரையில் எதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன். மூன்று மானியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 1½ மணிக்கு மேலும் பேசலாம்; 1 மணி நேரத்திலும் பேசலாம். ஆனால், கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும்.

1982 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முக்கால் மணி நேரத்தில் முடித்துவிட முடியுமா? அப்படியென்றால், இன்றைக்கே முடித்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 3 மானியங்களின் மீது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேள்வி கேட்பது என்பது எளிது. அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய விளக்கம் அதிகம். பரீட்சையிலே கேள்வி ஒரு வரிதான் இருக்கும். அதற்கு எழுதுகின்ற விளக்கம் 3 பக்கங்கள் வரும். ஆகவே, பல்வேறு கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சரியாக விளக்கம் அளிக்கத் வேண்டுமென்றால், அது நீடித்துக் கொண்டதான் போகும். ஆகவே, 2½ அல்லது 3 மணி என்று போனாலும், நான் தாங்கத் தயார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நாளை காலை கேள்வி நேரத்தை எடுத்துவிட்டு, அந்த ஒரு மணி நேரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதற்கு மேலும் அனைய நீட்டிப்பது எல்லோருக்கும் கஷ்டமாக இருக்கும்.

(5) அரசினர் தீர்மானம்.

விதி-31 ஒத்தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படியே நாளை நடைபெறும் நிகழ்ச்சியில் கேள்வி நேரத்தை இதற்கு ஒதுக்கலாம். எனவே, நான்கிற்குக் கொண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப் பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 31-ஐ 13—3—1982-ஆம் தேதியன்று தளர்த்த வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 13—3—82 ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.